

บทที่ 4

การวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจ ประชากร แรงงาน และอุตสาหกรรม

จากข้อมูลในบทที่ 3 สามารถนำมาวิเคราะห์ในประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรีและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง

จากข้อมูลและการวิเคราะห์ในหัวข้อ 3.2 สามารถนำมาวิเคราะห์อัตราการเติบโตหรืออัตราการเปลี่ยนแปลง สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมและสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกและจังหวัดชลบุรี ตามราคาปี 2531 รวมทั้งลักษณะการเติบโตทางเศรษฐกิจ และฐานเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรีเมื่อเปรียบเทียบกับ อนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก, ภาคตะวันออก และประเทศไทย เพื่อวิเคราะห์หาศักยภาพของสาขาการผลิตด้าน อุตสาหกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมและสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรม

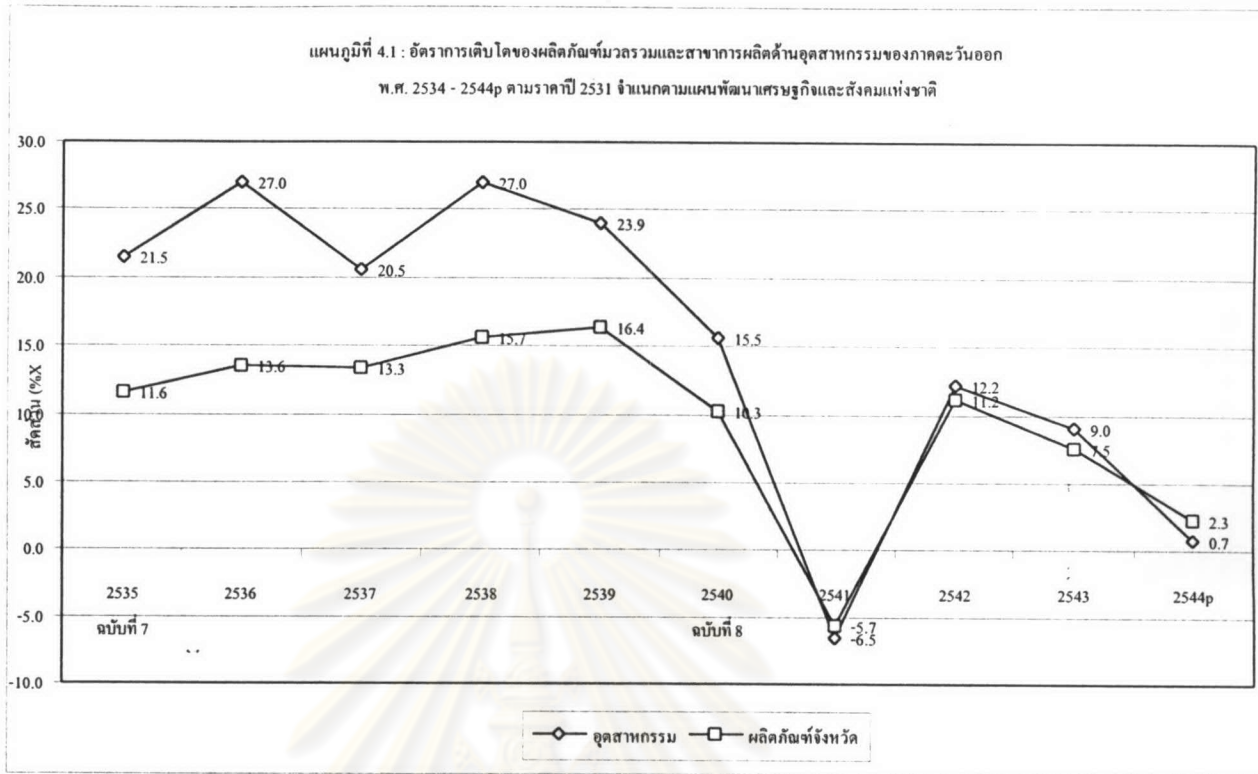
ก) อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมและสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของภาคตะวันออก

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2535 – 2544 ภาคตะวันออกมีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์ มวลรวมราคาปี 2531 เฉลี่ยประมาณร้อยละ 9.6 ต่อปี สำหรับปีที่มีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตาม ราคาปี 2531 สูงสุด 3 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2539 รองลงมาคือ พ.ศ. 2538 และ พ.ศ. 2536 คิดเป็นร้อยละ 16.4, 15.7 และ 13.6 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ ส่วนปีที่มีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคตามราคาปี 2531 ต่ำสุด 3 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2541 รองลงมาคือ พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2543 คิดเป็นร้อยละ -5.7, 2.3 และ 7.5 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2536 – 2539 เป็นช่วงที่มีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวล รวมภาคสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 13.3 – 16.4 ต่อปีโดยประมาณ แต่ใน พ.ศ. 2541 กลับเป็นปีที่มีอัตราการเติบโตของ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคลดลงร้อยละ 5.7 โดยประมาณ

สำหรับในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรม พบว่า ภาคตะวันออกมีอัตราการเติบโตของสาขาการ ผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 เฉลี่ยประมาณร้อยละ 15.1 ต่อปี โดยปีที่มีอัตราการเติบโตของสาขาการ ผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 สูงสุด 3 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2536 และ พ.ศ. 2538 (เท่ากัน) รองลงมาคือ พ.ศ. 2538 และ พ.ศ. 2539 คิดเป็นร้อยละ 27.0, 23.9 และ 21.5 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ ส่วนปีที่มีอัตราการ เติบโตของสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 ต่ำสุด 3 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2541 รองลงมาคือ พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2543 คิดเป็นร้อยละ -6.5, 0.7 และ 9.0 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2535 – 2539 เป็นช่วงที่ภาคตะวันออกมีอัตราการเติบโตของสาขาการ ผลิตด้านอุตสาหกรรมสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 20.5 – 27.0 ต่อปีโดยประมาณ แต่ใน พ.ศ. 2541 และ พ.ศ. 2544 เป็นช่วงที่มีอัตรา การเติบโตของผลิตภัณฑ์จังหวัดในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ (-6.5)–0.7 ต่อปีโดยประมาณ ซึ่ง พ.ศ. 2541 เป็นปีที่มีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์ภาคในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมลดลง 6.5 ต่อปีโดยประมาณ

ตารางที่ 4.1 : อัตราการเติบโตและสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมและสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของภาคตะวันออก พ.ศ. 2534 - 2544p ตามราคาปี 2531 จำแนกตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	พ.ศ.	อัตราการเติบโต (%) *		สัดส่วน (%) **	
		อุตสาหกรรม	ผลิตภัณฑ์จังหวัด	อุตสาหกรรมภาค/ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค	อุตสาหกรรมภาค/อุตสาหกรรมประเทศ
ฉบับที่ 6	2534			35.1	10.7
ฉบับที่ 7	2535	21.5	11.6	38.2	11.7
	2536	27.0	13.6	42.7	13.3
	2537	20.5	13.3	45.5	14.7
	2538	27.0	15.7	49.9	16.6
	2539	23.9	16.4	53.2	19.3
ฉบับที่ 8	2540	15.5	10.3	55.7	21.9
	2541	-6.5	-5.7	55.2	23.2
	2542	12.2	11.2	55.7	23.0
	2543	9.0	7.5	56.5	23.7
	2544p	0.7	2.3	55.6	23.5
เฉลี่ย		15.1	9.6	50.8	19.1

หมายเหตุ : * คำนวณจากตารางที่ โดยผู้ศึกษา

: ** คำนวณจากตารางที่ โดยผู้ศึกษา

ข) อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมและสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดชลบุรี

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2535 – 2544 จังหวัดชลบุรีมีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมตามราคาปี 2505, 2515 และ 2531 เฉลี่ยประมาณร้อยละ 19.2 ต่อปี สำหรับปีที่มีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตามราคาปีสูงสุด 5 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2529 (ราคาปี 2515) รองลงมาคือ พ.ศ. 2516 (ราคาปี 2515), พ.ศ. 2518 (ราคาปี 2515), พ.ศ. 2536 (ราคาปี 2531) และ พ.ศ. 2538 (ราคาปี 2531) คิดเป็นร้อยละ 327.4 (3.3 เท่า) , 38.8, 31.9, 21.4 และ 17.4 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

ส่วนปีที่มีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดตามราคาปีต่ำสุด 5 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2541 (ราคาปี 2531) รองลงมาคือ พ.ศ. 2521 (ราคาปี 2515), พ.ศ. 2522 (ราคาปี 2515), พ.ศ. 2517 (ราคาปี 2515) และ พ.ศ. 2523 (ราคาปี 2515) คิดเป็นร้อยละ -18.7, -2.0, -0.2, 0.1 และ 0.6 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2536 – 2538 (ราคาปี 2531) เป็นช่วงที่มีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 14.5 – 21.4 ต่อปีโดยประมาณ แต่ในช่วง พ.ศ. 2521 – 2523 เป็นช่วงที่มีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่ำสุด คิดเป็นร้อยละ (-2.0)–0.6 ต่อปีโดยประมาณ โดยใน พ.ศ. 2521, 2522 และ 2541 เป็นปีที่มีอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดลดลง 2.0, 0.2 และ 18.7 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

สำหรับในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรม พบว่า จังหวัดชลบุรีมีอัตราการเติบโตของสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 เฉลี่ยประมาณร้อยละ 25.8 ต่อปี โดยปีที่มีอัตราการเติบโตของสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปีสูงสุด 5 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2529 (ราคาปี 2515) รองลงมาคือ พ.ศ. 2516 (ราคาปี 2515), พ.ศ. 2536 (ราคาปี 2531), พ.ศ. 2514 (ราคาปี 2515), พ.ศ. 2518 (ราคาปี 2515) และ พ.ศ. 2538 (ราคาปี 2531) คิดเป็นร้อยละ 487.9 (4.89 เท่า) , 37.7, 33.8, 27.3, 25.9 และ 24.3 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

ส่วนปีที่มีอัตราการเติบโตของสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปีต่ำสุด 5 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2521 (ราคาปี 2515) รองลงมาคือ พ.ศ. 2541 (ราคาปี 2531), พ.ศ. 2517 (ราคาปี 2515), พ.ศ. 2544 (ราคาปี 2531) และ พ.ศ. 2528 (ราคาปี 2515) คิดเป็นร้อยละ -23.0, -22.6, -6.21, -2.5 และ 2.5 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2514 – 2516 (ราคาปี 2505 และ 2515) และช่วง พ.ศ. 2532 – 2538 (ราคาปี 2531) เป็นช่วงที่จังหวัดชลบุรีมีอัตราการเติบโตของสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมสูงคิดเป็นร้อยละ 11.3 – 37.7 และ 14.7 – 33.81 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ แต่ในช่วง พ.ศ. 2527 – 2528 เป็นช่วงที่มีอัตราการเติบโตของสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 2.5 – 2.9 ต่อปีโดยประมาณ โดยใน พ.ศ. 2517, 2521, 2541 และ 2544 เป็นปีที่มีอัตราการเติบโตของสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมลดลงคิดเป็นร้อยละ 6.2, 23.0, 22.6 และ 2.5 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ (ดูแผนภูมิที่ 4.2 ประกอบ)

ตารางที่ 4.2 : อัตราการเติบโตและสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมและสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของจังหวัด
ชลบุรี พ.ศ. 2513 - 2544p ตามราคาปี 2505, 2515 และ 2531 จำแนกตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนา	พ.ศ.	ราคาปี	อัตราการเติบโต (%) [*]		สัดส่วน (%) ^{**}	
			อุตสาหกรรม	ผลิตภัณฑ์จังหวัด	อุตสาหกรรมจังหวัด/ผลิตภัณฑ์จังหวัด	อุตสาหกรรมจังหวัด/อุตสาหกรรมภาค
ฉบับที่ 2	2513	2505			34.2	-
	2514		27.3	9.2	39.8	-
ฉบับที่ 3	2515	2515	11.3	10.4	40.2	-
	2516		37.7	38.8	39.9	-
	2517		-6.2	0.1	37.4	-
	2518		25.9	31.9	35.7	-
	2519		11.3	9.5	36.3	-
ฉบับที่ 4	2520		8.4	4.4	37.6	-
	2521		-23.0	-2.0	29.6	-
	2522		8.5	-0.2	32.1	-
	2523		14.1	0.6	36.5	-
	2524		8.9	9.8	36.1	-
ฉบับที่ 5	2525		6.4	6.6	36.1	-
	2526		4.2	3.8	36.2	-
	2527		2.9	3.9	35.9	-
	2528		2.5	7.8	34.1	-
	2529		487.9	327.4	46.9	-
ฉบับที่ 6	2530	-3.1	8.0	42.1	-	
	2531	7.0	12.1	40.2	-	
	2532	22.2	5.8	46.5	-	
	2533	19.3	11.0	49.9	-	
	2534	14.7	11.0	51.6	65.0	
ฉบับที่ 7	2535	20.8	10.7	56.3	64.6	
	2536	33.8	21.4	62.0	68.1	
	2537	19.8	14.5	64.9	67.6	
	2538	24.3	17.4	68.7	66.2	
	2539	6.9	7.3	68.5	57.1	
ฉบับที่ 8	2540	8.6	6.4	69.8	53.7	
	2541	-22.6	-18.7	66.5	44.5	
	2542	10.7	16.7	63.1	43.9	
	2543	10.8	9.5	63.8	44.6	
	2544	-2.5	1.1	61.5	43.1	
รวม			25.8	19.2	46.9	57.5

หมายเหตุ : * คำนวณโดยผู้ศึกษา

: ** คำนวณโดยผู้ศึกษา

4.1.2 สัดส่วนของสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรม

ก) สาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคตะวันออก

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2544 ภาคตะวันออกมีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 ดังนี้

ปีที่มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 สูงสุด 3 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2543 รองลงมาคือ พ.ศ. 2540 และ พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2544 คิดเป็นร้อยละ 56.5, 55.7 และ 55.6 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

ส่วนปีที่มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 ต่ำสุด 3 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2534 รองลงมาคือ พ.ศ. 2535 และ พ.ศ. 2536 คิดเป็นร้อยละ 35.1, 38.2 และ 42.7 ต่อปีโดยประมาณตามลำดับ

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ตั้งแต่ พ.ศ. 2534 – 2544 สัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมสูงเป็นอันดับที่ 1 ของสาขาการผลิตทั้งหมด โดยในช่วง พ.ศ. 2540 – 2544 มีสัดส่วนสูงสุด คือ ร้อยละ 55.2 – 56.5 ของสาขาการผลิตทั้งหมด แต่ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2535 เป็นช่วงที่มีสัดส่วนการผลิตของผลิตภัณฑ์ภาคในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมต่ำสุด คิดเป็นร้อยละ 35.1 – 38.2 ต่อปีโดยประมาณ

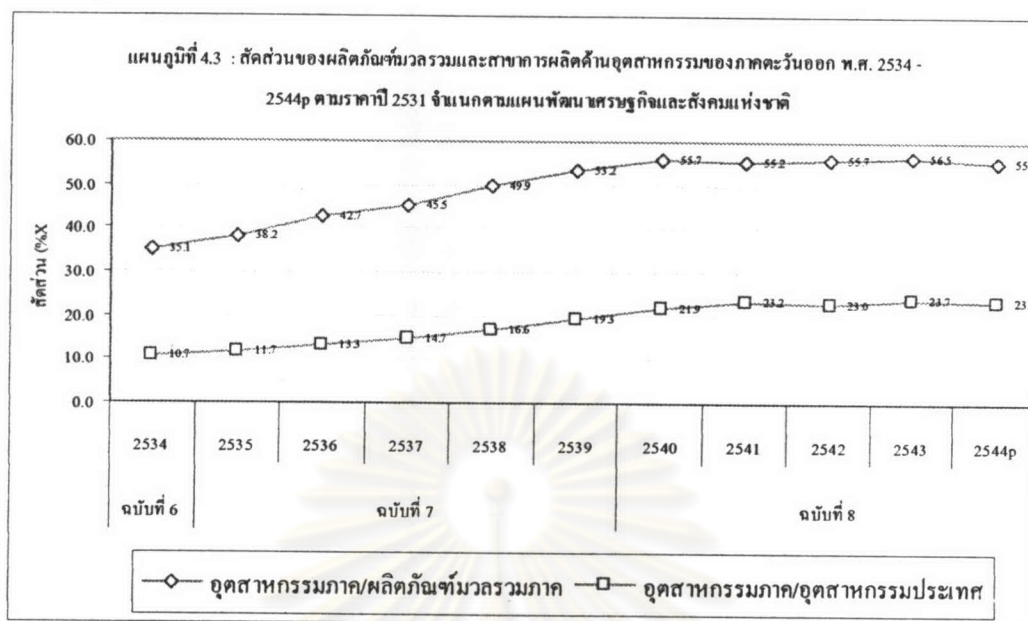
ข) สาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของภาคตะวันออกเทียบกับประเทศ

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2544 ภาคตะวันออกมีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 เมื่อเทียบกับสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของประเทศดังนี้

ปีที่มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 สูงสุด 3 อันดับแรกเมื่อเทียบกับสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของประเทศ คือ พ.ศ. 2543 รองลงมาคือ พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2541 คิดเป็นร้อยละ 23.7, 23.5 และ 23.2 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

ส่วนปีที่มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 ต่ำสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของประเทศ คือ พ.ศ. 2534 รองลงมาคือ พ.ศ. 2535 และ พ.ศ. 2536 คิดเป็นร้อยละ 10.7, 11.7 และ 13.3 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2541 - 2544 ภาคตะวันออกมีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมสูงสุด คือ ร้อยละ 23.0 - 23.7 เมื่อเทียบกับสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของประเทศ แต่ในช่วง พ.ศ. 2534 - 2535 เป็นช่วงที่มีสัดส่วนการผลิตของผลิตภัณฑ์ภาคในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 10.7 - 11.7 ต่อปีโดยประมาณ (ดูแผนภูมิที่ 4.3 ประกอบ)

ค) สาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมเทียบกับผลิตภัณฑ์ข้าวรวมของจังหวัดชลบุรี

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2513 - 2544 จังหวัดชลบุรีมีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมเทียบกับผลิตภัณฑ์ข้าวรวมของจังหวัดชลบุรีตามราคาปีดังนี้

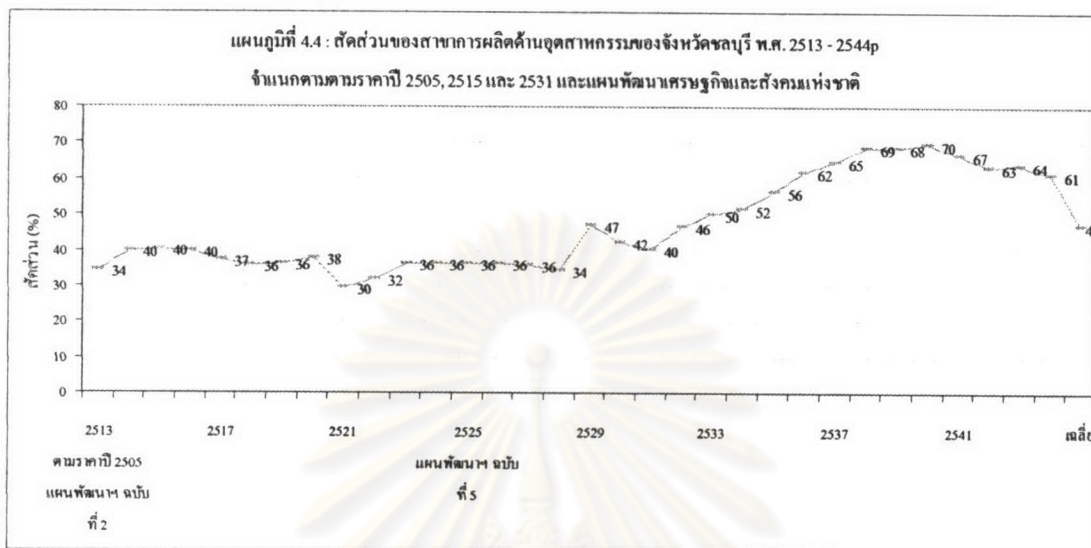
สำหรับปีที่มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมเทียบกับผลิตภัณฑ์ข้าวรวมของจังหวัดชลบุรีตามราคาปีสูงสุด 5 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2540 (ราคาปี 2531) รองลงมาคือ พ.ศ. 2538 (ราคาปี 2531), พ.ศ. 2539 (ราคาปี 2531), พ.ศ. 2541 (ราคาปี 2531) และ พ.ศ. 2537 (ราคาปี 2531) คิดเป็นร้อยละ 69.8, 68.7, 68.5, 66.5 และ 64.9 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

ส่วนปีที่มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมเทียบกับผลิตภัณฑ์ข้าวรวมของจังหวัดชลบุรีตามราคาปีต่ำสุด 5 อันดับแรก คือ พ.ศ. 2521 (ราคาปี 2515) รองลงมาคือ พ.ศ. 2522 (ราคาปี 2515), พ.ศ. 2528 (ราคาปี 2515), พ.ศ. 2513 (ราคาปี 2505) และ พ.ศ. 2518 (ราคาปี 2515) คิดเป็นร้อยละ 29.6, 32.1, 34.1, 34.2 และ 35.7 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า สัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมเทียบกับผลิตภัณฑ์ข้าวรวมของจังหวัดชลบุรีสูงกว่าสาขาการผลิตด้านอื่นมาโดยตลอดตั้งแต่ พ.ศ. 2513 - 2544 โดยมีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 50 ของสาขาการผลิตทั้งหมดในช่วง พ.ศ. 2534 - 2544 (ราคาปี 2531)

สำหรับช่วง พ.ศ. 2537 - 2541 (ราคาปี 2531) เป็นช่วงที่มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมสูงคิดเป็นร้อยละ 64.9 - 69.8 ต่อปีโดยประมาณ แต่ในช่วง พ.ศ. 2521 - 2522 (ราคาปี 2515) เป็น

ช่วงที่มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 29.6 – 32.1 ต่อปีโดยประมาณ (ดูแผนภูมิที่ 4.4 ประกอบ)

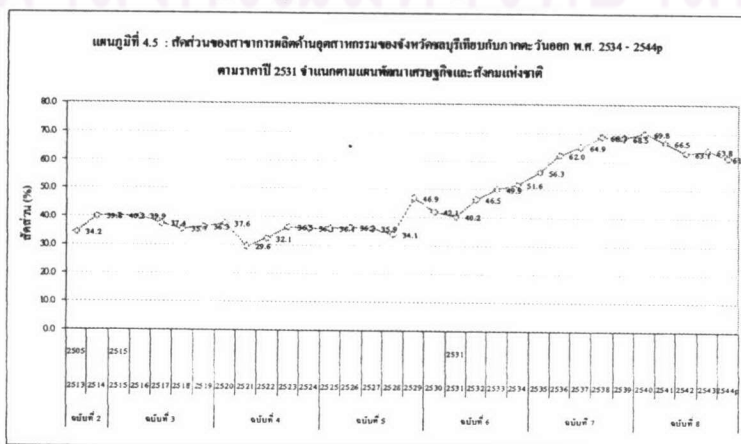
ง) สาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดชลบุรีเทียบกับภาคตะวันออก

ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2544 จังหวัดชลบุรีมีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 เมื่อเทียบกับสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของประเทศดังนี้

ปีที่มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 สูงสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของประเทศ คือ พ.ศ. 2543 รองลงมาคือ พ.ศ. 2544 และ พ.ศ. 2541 คิดเป็นร้อยละ 23.7, 23.5 และ 23.2 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

ส่วนปีที่มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมตามราคาปี 2531 ต่ำสุด 3 อันดับแรก เมื่อเทียบกับสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของประเทศ คือ พ.ศ. 2534 รองลงมาคือ พ.ศ. 2535 และ พ.ศ. 2536 คิดเป็นร้อยละ 10.7, 11.7 และ 13.3 ต่อปีโดยประมาณ ตามลำดับ

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2541 – 2544 มีสัดส่วนการผลิตในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมสูงสุด คือ ร้อยละ 23.0 – 23.7 เมื่อเทียบกับสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของประเทศ แต่ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2535 เป็นช่วงที่มีสัดส่วนการผลิตของผลิตภัณฑ์ภาคในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 10.7 – 11.7 ต่อปีโดยประมาณ (ดูแผนภูมิที่ 4.5 ประกอบ)

4.1.3 การวิเคราะห์การเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี

จากตารางที่ 4.3 สามารถอธิบายถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2544 ซึ่งสามารถจำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ มูลค่าเพิ่มที่เพิ่มขึ้นในจังหวัดถ้าการผลิตของจังหวัดเพิ่มขึ้นในอัตราเดียวกับการผลิตของพื้นที่หรือภาคหรือประเทศ, ความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และความได้เปรียบและความเสียเปรียบด้านที่ตั้งของสาขาการผลิตของจังหวัดเมื่อเทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก, ภาคตะวันออก และประเทศ ซึ่งก็คือวิธีหาค่า P - Shift และค่า D - Shift โดยแบ่งออกเป็น ลักษณะการเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดชลบุรีจากอดีตถึงปัจจุบัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ก) ลักษณะการเติบโตทางเศรษฐกิจ

1) การเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรีเทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก

ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2544 จังหวัดชลบุรีมีการเติบโตทางเศรษฐกิจเทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(ก) ความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2539 ถ้าจังหวัดชลบุรีมีอัตราความจำเป็นทางเศรษฐกิจเท่ากับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกแล้วจะมีผลิตภัณฑ์จังหวัดเพิ่มขึ้นประมาณ 11,371.76 ล้านบาท ซึ่งเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 1,895.29 ล้านบาท โดยสาขาการผลิตที่ขยายตัวเร็วและกระจุกตัวอยู่ในจังหวัดชลบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม ซึ่งจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 38,712.32 ล้านบาท โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 6,452.05 ล้านบาท

ส่วนในช่วง พ.ศ. 2539 – 2544 ถ้าจังหวัดชลบุรีมีอัตราความจำเป็นทางเศรษฐกิจเท่ากับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกแล้วจะมีผลิตภัณฑ์จังหวัดลดลงประมาณ 6,840.1 ล้านบาท ซึ่งเฉลี่ยลดลงประมาณปีละ 1,140.02 ล้านบาท โดยสาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาการผลิตที่จำเป็นเติบโตช้า ซึ่งจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 1,215.9 ล้านบาท โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 202.65 ล้านบาท

(ข) ความได้เปรียบและความเสียเปรียบด้านที่ตั้งของสาขาการผลิต

ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2539 สาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมมีความเสียเปรียบในด้านที่ตั้งเมื่อตั้งอยู่ภายในจังหวัดชลบุรีแทนที่จะตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นในอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกที่มีโครงสร้างแบบเดียวกัน และจะยิ่งเสียเปรียบมากขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2539 – 2544

ตารางที่ 4.3 : ค่า P-Shift และค่า D-Shift ของจังหวัดชลบุรีเทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก, ภาคตะวันออก และประเทศไทยในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมและมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม พ.ศ. 2534 – 2544

ค่า P-Shift และ ค่า D-Shift	การเปรียบเทียบระหว่างจังหวัดชลบุรีกับ พื้นที่อื่นในระดับที่สูงกว่า	อุตสาหกรรม		มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม	
		พ.ศ. 2534 - 2539	พ.ศ. 2539 - 2544	พ.ศ. 2534 - 2539	พ.ศ. 2539 - 2544
P-Shift	เทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก	38,712.32	1,215.9	11,371.76	-6,840.1
	เทียบกับภาคตะวันออก	41,721.68	6,413.1	20,354.31	-1,019.1
	เทียบกับประเทศ	6,168.18	11,983	4,173.22	10,859
D-Shift	เทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก	-15,572.20	-36,395.8	-18,148.30	-25,946.6
	เทียบกับภาคตะวันออก	-14,844.79	-35,181.2	-19,888.73	-22,097.9
	เทียบกับประเทศ	39,886	-9,482	33,459	13,176

หมายเหตุ : วิเคราะห์โดยผู้ศึกษา

2) การเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรีเทียบกับภาคตะวันออก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2544 จังหวัดชลบุรีมีการเติบโตทางเศรษฐกิจเทียบกับภาคตะวันออก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(ก) ความจำเป็นทางเศรษฐกิจ

ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2539 ถ้าจังหวัดชลบุรีมีอัตราความจำเป็นทางเศรษฐกิจเท่ากับภาคตะวันออกแล้วจะมีผลิตภัณฑ์จังหวัดเพิ่มขึ้นประมาณ 20,354.31 ล้านบาท ซึ่งเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 3,392.38 ล้านบาท โดยสาขาการผลิตที่ขยายตัวเร็วและกระจุกตัวอยู่ในจังหวัดชลบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม ซึ่งจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 41,721.68 ล้านบาท โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 6,593.61 ล้านบาท

ส่วนในช่วง พ.ศ. 2539 – 2544 ถ้าจังหวัดชลบุรีมีอัตราความจำเป็นทางเศรษฐกิจเท่ากับภาคตะวันออกแล้วจะมีผลิตภัณฑ์จังหวัดลดลงประมาณ 1,019.1 ล้านบาท ซึ่งเฉลี่ยลดลงประมาณปีละ 169.85 ล้านบาท โดยสาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาการผลิตที่จำเป็นเติบโตช้า ซึ่งจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 6,413.1 ล้านบาท โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 1,068.85 ล้านบาท

(ข) ความได้เปรียบและความเสียเปรียบด้านที่ตั้งของสาขาการผลิต

ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2539 สาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมมีความเสียเปรียบในด้านที่ตั้งเมื่อตั้งอยู่ภายในจังหวัดชลบุรีแทนที่จะตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นในภาคตะวันออกที่มีโครงสร้างแบบเดียวกัน และจะยิ่งเสียเปรียบมากขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2539 - 2544

3) การเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรีเทียบกับประเทศไทย

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2544 จังหวัดชลบุรีมีการเติบโตทางเศรษฐกิจเทียบกับประเทศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(ก) ความจำเริญทางเศรษฐกิจ

ในช่วง พ.ศ. 2534 - 2539 ถ้าจังหวัดชลบุรีมีอัตราความจำเริญทางเศรษฐกิจเท่ากับประเทศแล้วจะมีผลิตภัณฑ์จังหวัดเพิ่มขึ้นประมาณ 4,173.22 ล้านบาท ซึ่งเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 695.54 ล้านบาท โดยสาขาการผลิตที่ขยายตัวเร็วและกระจุกตัวอยู่ในจังหวัดชลบุรี คือ สาขาอุตสาหกรรม ซึ่งจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 1,809.83 ล้านบาท โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 1,028.03 ล้านบาท

ส่วนในช่วง พ.ศ. 2539 - 2544 ถ้าจังหวัดชลบุรีมีอัตราความจำเริญทางเศรษฐกิจเท่ากับประเทศแล้วจะมีผลิตภัณฑ์จังหวัดเพิ่มขึ้นประมาณ 10,859 ล้านบาท ซึ่งเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 1,809.83 ล้านบาท โดยสาขาอุตสาหกรรมเป็นสาขาการผลิตที่จำเริญเติบโตเร็ว ซึ่งจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นประมาณ 11,983 ล้านบาท โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 1,997.17 ล้านบาท

(ข) ความได้เปรียบและความเสียเปรียบด้านที่ตั้งของสาขาการผลิต

ในช่วง พ.ศ. 2534 - 2539 สาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมมีความได้เปรียบในด้านที่ตั้งเมื่อตั้งอยู่ภายในจังหวัดชลบุรีแทนที่จะตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นในประเทศที่มีโครงสร้างแบบเดียวกัน แต่จะเสียเปรียบในช่วง พ.ศ. 2539 - 2544 ถ้าสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมมาตั้งอยู่ภายในจังหวัดชลบุรีแทนที่จะตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นในประเทศที่มีโครงสร้างแบบเดียวกัน

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2534 - 2544 อุตสาหกรรมเป็นสาขาการผลิตที่เติบโตเร็วที่สุดและกระจุกตัวอยู่ในจังหวัดชลบุรีมากกว่าจังหวัดอื่นในอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก, ภาคตะวันออก และประเทศ แต่กลับมีความเสียเปรียบในด้านที่ตั้งเมื่อตั้งอยู่ภายในจังหวัดชลบุรีแทนที่จะตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นที่มีโครงสร้างแบบเดียวกันในอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกและภาคตะวันออกในช่วง พ.ศ. 2534 - 2544 และประเทศในช่วง พ.ศ. 2539 - 2544 ในทางกลับกัน พบว่า ใน พ.ศ. 2534 - 2539 มีความเสียเปรียบในด้านที่ตั้งเมื่อตั้งอยู่ภายในจังหวัดชลบุรีแทนที่จะตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นที่มีโครงสร้างแบบเดียวกันในประเทศ

ข) ฐานเศรษฐกิจของจังหวัดชลบุรี

ในการศึกษานี้ได้ใช้วิธีวิเคราะห์ฐานเศรษฐกิจโดยการหาความความเชี่ยวชาญในการผลิตและการส่งออกของจังหวัดชลบุรีด้วยวิธีหาค่า LQ ดังในตารางที่ 4.4 ซึ่งสามารถจำแนกความความเชี่ยวชาญในการผลิตและการส่งออกของจังหวัดชลบุรีเมื่อเทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก และภาคตะวันออก ในช่วง พ.ศ. 2534 - 2544 ได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะความเชี่ยวชาญในการผลิตและการส่งออกจากอดีตถึงปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงของสาขาการผลิตที่สำคัญ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ลักษณะความเชี่ยวชาญในการผลิตและการส่งออก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ใน พ.ศ. 2534 - 2544 จังหวัดชลบุรีมีความเชี่ยวชาญในการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมมากกว่าอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก, ภาคตะวันออก และประเทศมาโดยตลอด ซึ่งถือว่าสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมเป็น Basic Sector และคาดว่าจะมีการส่งออกด้วย

2) การเปลี่ยนแปลงของสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรม

ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2544 จังหวัดชลบุรีมีความเชี่ยวชาญในการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมดังนี้

(ก) จังหวัดชลบุรีเทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก

จังหวัดชลบุรีมีความเชี่ยวชาญในการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมมากกว่าอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกมาโดยตลอด แต่ค่าได้ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วง พ.ศ. 2534 – 2539 และช่วง พ.ศ. 2539 - 2544

(ข) จังหวัดชลบุรีเทียบกับภาคตะวันออก

จังหวัดชลบุรีมีความเชี่ยวชาญในการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมมากกว่าภาคตะวันออกมาโดยตลอด แต่ค่าได้ลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วง พ.ศ. 2534 – 2539 และช่วง พ.ศ. 2539 – 2544

(ค) จังหวัดชลบุรีเทียบกับประเทศไทย

จังหวัดชลบุรีมีความเชี่ยวชาญในการผลิตในสาขาอุตสาหกรรมมากกว่าประเทศไทยโดยตลอด และค่าได้เพิ่มอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วง พ.ศ. 2534 – 2539 และคงที่ในช่วง พ.ศ. 2539 – 2544

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ในช่วง พ.ศ. 2534 – 2544 สาขาการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมถือเป็นฐานเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดชลบุรี เนื่องจากจังหวัดมีความเชี่ยวชาญในการผลิตในสาขาดังกล่าวเป็นพิเศษกว่าอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก, ภาคตะวันออก และประเทศไทยโดยตลอด

ตารางที่ 4.4: ค่า LQ ของจังหวัดชลบุรีเทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก, ภาคตะวันออก และประเทศไทยในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรม พ.ศ. 2534 – 2544

ค่า LQ	การเปรียบเทียบระหว่าง จังหวัดชลบุรีกับพื้นที่อื่นในระดับที่สูงกว่า	พ.ศ. 2534	พ.ศ. 2539	พ.ศ. 2544
		อุตสาหกรรม	จังหวัดชลบุรีเทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก	1.2
	สาขาการผลิตจังหวัดชลบุรีเทียบกับภาคตะวันออก	1.5	1.3	1.1
	สาขาการผลิตจังหวัดชลบุรีเทียบกับประเทศ	1.8	2.2	2.2

หมายเหตุ : วิเคราะห์โดยผู้ศึกษา

4.2 สภาพอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี

ในส่วนนี้เป็นการศึกษาถึงพัฒนาการของแหล่งงานภาคอุตสาหกรรม ทั้งลักษณะและแหล่งที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตชุมชนเมือง รวมทั้งลักษณะของแรงงานภาคอุตสาหกรรมด้วย ตั้งแต่ยุคก่อนมีนโยบายการกระจายความเจริญจนกระทั่งถึงปัจจุบัน (ปี พ.ศ. 2545) คือ มายังพื้นที่ศึกษา คือ ชุมชนเมืองในจังหวัดชลบุรีทั้ง 27 แห่ง และพื้นที่เกี่ยวเนื่องกับพื้นที่ศึกษา คือ จังหวัดชลบุรี

สำหรับข้อมูลอุตสาหกรรมที่ใช้ในการวิเคราะห์มาจากรวมโรงงานอุตสาหกรรมและสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งมีข้อแตกต่างในการจัดประเภทอุตสาหกรรม เนื่องจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมแบ่งประเภทอุตสาหกรรมตาม

พรบ. โรงงาน ปี พ.ศ. 2535 ส่วนสำนักงานสถิติแห่งชาติแบ่งตามมาตรฐานสากล (ISIC) เพื่อลดข้อจำกัดดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงได้พยายามปรับประเภทอุตสาหกรรมจากฐานข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรมซึ่งมีจำนวน 107 ประเภท อุตสาหกรรมให้มีประเภทที่น้อยลงและสอดคล้องกับระบบ TSIC ซึ่งเป็นการปรับระบบ ISIC ให้มีความสอดคล้องกับประเภทอุตสาหกรรมในประเทศไทย (ดังรายละเอียดในภาคผนวก) ให้คงเหลือเพียง 20 ประเภทอุตสาหกรรมหลัก ทั้งนี้จากฐานข้อมูลที่ได้มาจากรวมโรงงานอุตสาหกรรมมีการแบ่งระดับชั้นข้อมูลถึงการปกครองระดับตำบลเท่านั้น เพราะฉะนั้นการจำแนกโรงงานอุตสาหกรรมในแต่ละชุมชนเมืองนั้นเกิดจากการสำรวจภาคสนามของผู้ศึกษา โดยได้ประสานงานกับฝ่ายโยธาและฝ่ายจัดเก็บรายได้ของแต่ละเทศบาลในการตรวจสอบรายชื่อของโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งดูขอบเขตพื้นที่จากภาพถ่ายพระราชกฤษฎีกาของแต่ละเทศบาลมาประกอบในการจัดแบ่งตรงงานอุตสาหกรรมตามเขตพื้นที่ชุมชนเมือง

อย่างไรก็ดี ในการศึกษาได้ใช้ข้อมูลจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นหลัก ส่วนในบางประเด็นซึ่งไม่สามารถหาคำตอบหรือวิเคราะห์จากข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ จึงใช้ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติมาทำการวิเคราะห์แทน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 ลักษณะของโรงงานอุตสาหกรรม

ลักษณะของโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรีและเขตชุมชนเมืองมีรายละเอียดดังนี้

ก) สภาพในอดีต (พ.ศ. 2515 – 2544)

1) จำนวนโรงงานโดยรวม

นับตั้งแต่เริ่มมีการจัดทำฐานข้อมูล โรงงานอุตสาหกรรมจนกระทั่งถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2544) พบว่าจำนวนโรงงานทุกจำพวกที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการในจังหวัดชลบุรีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 – 2544 นั้นมีการเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด ซึ่งสามารถแบ่งช่วงความแตกต่างได้เป็น 3 ช่วงคือ

ช่วงแรก คือ ตั้งแต่ พ.ศ. 2515 – 2530 ซึ่งอยู่ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 - ตอนต้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 มีจำนวนโรงงานทุกจำพวกที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการในจังหวัดชลบุรีอยู่ในระดับต่ำคืออยู่ในจำนวน 10 – 37 แห่งต่อปี ยกเว้นในปี พ.ศ. 2522 – 2524 ซึ่งมีอยู่ในจำนวน 65 – 91 แห่ง

ช่วงที่สอง คือ ตั้งแต่ พ.ศ. 2531 – 2541 ซึ่งอยู่ในช่วงต้นของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 - ตอนต้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 มีจำนวนโรงงานทุกจำพวกที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการในจังหวัดชลบุรีอยู่ในระดับสูงคืออยู่ในจำนวน 81 – 118 แห่งต่อปี ซึ่งเป็นช่วงที่มีการลงทุนเพิ่มในด้านอุตสาหกรรมมากที่สุดของจังหวัดชลบุรี

ช่วงที่สาม คือ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542 – 2544 ซึ่งอยู่ในช่วงต้นของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 - ตอนต้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 มีจำนวนโรงงานทุกจำพวกที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการในจังหวัดชลบุรีอยู่ในระดับสูงคืออยู่ในจำนวน 56 – 75 แห่งต่อปี ซึ่งเป็นช่วงที่มีการลงทุนเพิ่มในด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดชลบุรีในระดับที่ลดลงมา

ตารางที่ 4.5 : สถิติโรงงานทุกจำพวกที่ขออนุญาตประกอบกิจการในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2515 – 2544

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3		แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4		แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5		แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6		แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7		แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8	
พ.ศ.	จำนวน โรงงาน (แห่ง)	พ.ศ.	จำนวน โรงงาน (แห่ง)	พ.ศ.	จำนวน โรงงาน (แห่ง)	พ.ศ.	จำนวน โรงงาน (แห่ง)	พ.ศ.	จำนวน โรงงาน (แห่ง)	พ.ศ.	จำนวน โรงงาน (แห่ง)
2515	67	2520	33	2525	67	2530	37	2535	140	2540	108
2516	71	2521	87	2526	25	2531	88	2536	133	2541	97
2517	23	2522	91	2527	34	2532	81	2537	201	2542	56
2518	22	2523	77	2528	39	2533	118	2538	150	2543	75
2519	10	2524	65	2529	32	2534	88	2539	127	2544	62
รวม	193	รวม	353	รวม	197	รวม	412	รวม	751	รวม	398

ที่มา : วิเคราะห์จากฐานข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรม, พ.ศ. 2516 – 2545

สำหรับปีที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการมากที่สุดคือ พ.ศ. 2537 โดยมีจำนวนสูงถึง 201 แห่ง ส่วนปีที่มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการน้อยที่สุดคือ พ.ศ. 2519 โดยมีจำนวน 10 แห่ง ในขณะที่จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการเฉลี่ยต่อปีเท่ากับ 77 แห่ง

โดยภาพรวมแล้ว พบว่า นับจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3 – 8 โรงงานอุตสาหกรรมมีการเปิดกิจการมากที่สุดในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 คิดเป็นร้อยละ 32.55 รองลงมาคือ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 และ 8 ซึ่งมีสัดส่วนใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 18.14 และ 17.62 โดยประมาณ ตามลำดับ และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4, 5 และ 3 ตามลำดับ ซึ่งมีความสอดคล้องกับนโยบายและแผนที่เกี่ยวข้องซึ่งเริ่มปฏิบัติในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7 เป็นต้นมา

2) จำนวนโรงงานโดยการสะสม

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สถิติสะสมโรงงานในจังหวัดชลบุรีตั้งแต่ พ.ศ. 2530 – 2545 ทั้งที่มีอยู่เดิมและที่สร้างขึ้นใหม่ รวมถึงการหยุดกิจการทั้งชั่วคราวและถาวรนั้น โดยภาพรวมแล้วทำให้มีจำนวนโรงงานสะสมอยู่ในระดับที่สูงขึ้นทุกปี ยกเว้นใน พ.ศ. 2543 ที่มีจำนวนสะสมลดลงจาก พ.ศ. 2541 เล็กน้อยเท่านั้น ในขณะที่จำนวนเงินลงทุนสะสมก็อยู่ในระดับที่สูงขึ้นทุกปีเช่นกัน ยกเว้นใน พ.ศ. 2539 ที่มีจำนวนสะสมลดลงเล็กน้อย

ตารางที่ 4.6 : สถิติสะสมโรงงานในจังหวัดชลบุรี ระบุจำนวนโรงงาน พ.ศ. 2530 – 2545 จำแนกตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	พ.ศ.	จำนวนโรงงาน (โรง)
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6	2530	991
	2531	1,043
	2532	1,110
	2533	1,224
	2534	1,349
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7	2535	1,484
	2536	1,617
	2537	1,810
	2538	1,981
	2539	2,106
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8	2540	2,227
	2541	2,227
	2542	2,290
	2543	2,271
	2544	2,351
แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9	2545	2,486

ที่มา : จากการวิเคราะห์ฐานข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม, 2546

ค) ประเภทหรือชนิดของโรงงานที่สำคัญ

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ประเภทอุตสาหกรรมที่สำคัญในชุมชนเมืองจังหวัดชลบุรีเมื่อเทียบกับนอกเขตชุมชนเมืองนั้นประกอบไปด้วยอุตสาหกรรมที่สำคัญ 4 ประเภท โดยรายละเอียดดังนี้

1) อุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปพืชผลทางการเกษตร

อุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปพืชผลทางการเกษตรเป็นอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28 โดยประมาณของทุกอุตสาหกรรม โดยตั้งอยู่นอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าในเขตชุมชนเมืองเมื่อเปรียบเทียบเทียบภายในแต่ละชุมชนเมือง พบว่า ชุมชนเมืองภายในอำเภอเมืองชลบุรีมีอุตสาหกรรมประเภทนี้ตั้งอยู่มากกว่าในอำเภออื่นคิดเป็นร้อยละ 60 โดยประมาณของชุมชนเมืองทั้งหมด และตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านสวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62 โดยประมาณของเขตชุมชนเมืองในอำเภอเมือง ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะ

ตำบลบ้านสวนเป็นแหล่งเกษตรกรรมหนึ่งของจังหวัดชลบุรี นอกจากนี้ยังพบว่า เป็นอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ทั่วไปแทบทุกชุมชนเมืองและอำเภอ ยกเว้น ในอำเภอเกาะสีชังและกิ่งอำเภอเกาะจันทร์

2) อุตสาหกรรมผลิตและบริการอุปกรณ์การขนส่งและพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

สำหรับอุตสาหกรรมผลิตและบริการอุปกรณ์การขนส่งและพาหนะที่ใช้ในการเดินทางนั้นเป็นอุตสาหกรรมที่พบมากในเขตชุมชนเมืองเป็นอันดับรองลงมาคิดเป็นร้อยละ 47 โดยประมาณของจังหวัด และมีการตั้งอยู่นอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าในเขตชุมชนเมือง เมื่อเปรียบเทียบเทียบภายในแต่ละชุมชนเมือง พบว่า ชุมชนเมืองภายในอำเภอเมืองชลบุรีมีอุตสาหกรรมประเภทนี้ตั้งอยู่มากกว่าในอำเภออื่นคิดเป็นร้อยละ 62 โดยประมาณของชุมชนเมืองทั้งหมด และตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลบ้านสวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 67 โดยประมาณของชุมชนเมืองในเขตอำเภอเมือง ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะจากการที่ตำบลบ้านสวนเป็นแหล่งเกษตรกรรมหนึ่งของจังหวัดชลบุรี ส่งผลให้แหล่งผลิตเครื่องจักรกลทางการเกษตรเลือกตั้งอยู่ในพื้นที่นี้มากกว่าพื้นที่อื่น อีกทั้งมีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญที่เชื่อมโยงกับพื้นที่อื่นๆ จึงมีความสะดวกในการขนส่งมากกว่า นอกจากนี้ยังพบว่า เป็นอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ทั่วไปแทบทุกชุมชนเมืองและอำเภอ ยกเว้น ในอำเภอเกาะสีชังเท่านั้น คล้ายอุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปพืชผลทางการเกษตร

3) อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะที่ใช้ในการก่อสร้างหรือติดตั้งและเครื่องตัด เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทำด้วยเหล็กและเหล็กกล้า

อุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์โลหะที่ใช้ในการก่อสร้างหรือติดตั้ง และเครื่องตัด เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ทำด้วยเหล็กและเหล็กกล้าตั้งอยู่ในเขตชุมชนเมืองเป็นอันดับที่ 3 และมีการตั้งอยู่นอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าในเขตชุมชนเมือง เมื่อเปรียบเทียบเทียบภายในแต่ละชุมชนเมือง พบว่า ชุมชนเมืองภายในอำเภอเมืองชลบุรีมีอุตสาหกรรมประเภทนี้ตั้งอยู่มากกว่าในอำเภออื่นคิดเป็นร้อยละ 46 โดยประมาณของชุมชนเมืองทั้งหมด ทั้งนี้เป็นเพราะอำเภอเมืองประกอบไปด้วยชุมชนเมืองด้านอุตสาหกรรมหลายแห่งรวมกันอยู่ นอกจากนี้ยังพบว่า เป็นอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ทั่วไปแทบทุกชุมชนเมืองและอำเภอ ยกเว้น ในอำเภอเกาะสีชังเท่านั้น คล้ายอุตสาหกรรม 2 ประเภทข้างต้น

4) อุตสาหกรรมผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้

อุตสาหกรรมผลิตไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้เป็นอีกอุตสาหกรรมที่มีการตั้งอยู่นอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าในเขตชุมชนเมือง เมื่อเปรียบเทียบเทียบภายในแต่ละชุมชนเมือง พบว่า ชุมชนเมืองภายในอำเภอเมืองชลบุรีมีอุตสาหกรรมประเภทนี้ตั้งอยู่มากกว่าในอำเภออื่นคิดเป็นร้อยละ 37 โดยประมาณของชุมชนเมืองทั้งหมด ทั้งนี้เป็นเพราะอำเภอเมืองประกอบไปด้วยชุมชนเมืองด้านอุตสาหกรรมหลายแห่งรวมกันอยู่ นอกจากนี้ยังพบว่า เป็นอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ทั่วไปแทบทุกชุมชนเมืองและอำเภอ ยกเว้น ในอำเภอบ้านบึงและเกาะสีชังเท่านั้น เนื่องจากทักษะฝีมือของแรงงานในจังหวัดชลบุรีนั้นมีความเชี่ยวชาญในด้านนี้มาตั้งแต่อดีตแล้ว

4.2.2 ลักษณะของแรงงานภาคอุตสาหกรรม

ก) จำนวนแรงงาน

1) จังหวัดชลบุรี

สำหรับปีที่มีจำนวนแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการมากที่สุดคือ พ.ศ. 2537 โดยมีจำนวน 16,235 คน และปีที่มีจำนวนแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการน้อยที่สุดคือ พ.ศ. 2518 โดยมีจำนวน 107 คน จำนวนแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการมีจำนวนเฉลี่ย 4,398 คน ต่อปี

ตารางที่ 4.8 : สถิติแรงงานในโรงงานทุกจำพวกที่ขออนุญาตประกอบกิจการในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2515 – 2544

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 3		แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4		แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5		แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6		แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 7		แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8	
พ.ศ.	จำนวน แรงงาน (คน)	พ.ศ.	จำนวน แรงงาน (คน)	พ.ศ.	จำนวน แรงงาน (คน)	พ.ศ.	จำนวน แรงงาน (คน)	พ.ศ.	จำนวน แรงงาน (คน)	พ.ศ.	จำนวน แรงงาน (คน)
2515	495	2520	425	2525	648	2530	489	2535	10,322	2540	5,887
2516	811	2521	805	2526	516	2531	10,043	2536	9,444	2541	4,025
2517	141	2522	1365	2527	247	2532	15,396	2537	16,235	2542	3,414
2518	107	2523	563	2528	398	2533	14,080	2538	10,185	2543	3,300
2519	365	2524	528	2529	330	2534	11,844	2539	6,915	2544	2,619
รวม	1,919	รวม	3,686	รวม	2,139	รวม	51,852	รวม	53,101	รวม	19,245

ที่มา : จากการวิเคราะห์ฐานข้อมูลโรงงานอุตสาหกรรม, 2546

สำหรับจำนวนแรงงานสะสมในโรงงานอุตสาหกรรมนับตั้งแต่ พ.ศ. 2530 – 2545 พบว่ามีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ยกเว้นใน พ.ศ. 2543 ที่ลดน้อยลง ปีที่มีจำนวนแรงงานสะสมในโรงงานอุตสาหกรรมมากที่สุด คือ พ.ศ. 2545 โดยมีจำนวนแรงงานสะสม 144,624 คน จากจำนวนโรงงาน 2,486 แห่ง

2) ในเขตชุมชนเมือง

จากตารางที่ 4-9 เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า โรงงานในระดับจังหวัดทั้งในและนอกเขตชุมชนเมืองทั้งหมดนั้นส่วนใหญ่มีขนาดเล็ก คือ มีแรงงานประมาณ 1 – 9 คน / แห่ง โดยตั้งอยู่ในอำเภอเมืองมากที่สุด และตั้งอยู่ในเขตชุมชนเมืองในอำเภอเมืองมากกว่าอำเภออื่น รองลงมาคือในอำเภอบ้านบึงและอำเภอพนัสนิคม ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 130 และ 121 แห่ง ตามลำดับ

สำหรับจำนวนโรงงานที่มีขนาดแรงงานรองลงมา มี 2 กลุ่ม คือ โรงงานที่มีแรงงานขนาด 10 - 19 คน / แห่ง ซึ่งจัดว่าเป็นโรงงานที่มีขนาดค่อนข้างเล็ก โดยตั้งอยู่ในอำเภอเมืองมากที่สุด และตั้งอยู่ในเขตชุมชนเมืองในอำเภอเมืองมากกว่าอำเภออื่น รองลงมาคือในอำเภอศรีราชา อำเภอบ้านบึงและอำเภอพนัสนิคม ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันคือ 50 และ 45 แห่งเท่ากัน ตามลำดับ ในส่วนของโรงงานที่มีแรงงานขนาด 20 - 49 คน / แห่ง ซึ่งจัดว่าเป็นโรงงานที่มีขนาดค่อนข้างกลางนั้นตั้งอยู่ในอำเภอเมืองมากที่สุด และตั้งอยู่ในเขตชุมชนเมืองในอำเภอเมืองมากกว่าอำเภออื่น รองลงมาคือในอำเภอศรีราชาและอำเภอบ้านบึง ซึ่งมีจำนวน คือ 79 และ 47 แห่ง ตามลำดับ

4.2.3 แหล่งที่มาของแรงงาน (การเคลื่อนย้ายแรงงาน)

จากรายงานการวิเคราะห์เรื่องการใช้แรงงานในการประกอบการผลิตจากการสำรวจภาวะแรงงานในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พ.ศ. 2539 โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อจัดเก็บข้อมูลด้านความต้องการแรงงานจากสถานประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตในพื้นที่ 3 จังหวัด คือ ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ได้ทำการเลือกสถานประกอบการอุตสาหกรรมด้วยวิธีการสุ่มแบบมีระบบ ได้จำนวนสถานประกอบการตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 1,000 แห่ง จาก 2,663 แห่ง ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทศบาล (ในเขตชุมชนเมือง) ร้อยละ 78.7 และนอกเขตเทศบาล (นอกเขตชุมชนเมือง) ร้อยละ 21.3

จากการสำรวจดังกล่าว สามารถสรุปแหล่งที่มาของแรงงานภาคอุตสาหกรรมที่อยู่ในและนอกเขตชุมชนเมืองจังหวัดชลบุรีใน พ.ศ. 2545 โดยคร่าวได้ว่าน่าจะมาจากภาคตะวันออก ซึ่งเป็นแรงงานภายในภาคคิดเป็นสัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 49.4 รองลงมาคือแรงงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากข้อสรุปในส่วนนี้พบว่า เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อสรุปจากการศึกษาในด้านสาเหตุการย้ายถิ่นเข้ามายังจังหวัดชลบุรีซึ่งอยู่ในบทที่ 4 ที่ว่า ประชากรที่ย้ายเข้ามายังจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุเกี่ยวกับงานมากที่สุดและเป็นประชากรจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงพบว่า ประชากรจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือย้ายเข้ามายังจังหวัดชลบุรีเพื่อมาเป็นแรงงานภาคเศรษฐกิจที่ต่างกันออกไป โดยส่วนหนึ่งได้มาเป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม โดยไม่สามารถเฉพาะเจาะจงสัดส่วนของแรงงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ว่ามาทำงานในภาคอุตสาหกรรมมากที่สุดหรือส่วนใหญ่หรือไม่ ซึ่งต้องทำการศึกษาข้อมูลการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีความละเอียดกว่านี้

นอกจากนี้เมื่อนำข้อมูลด้านขนาดของแรงงานจากการศึกษานี้มาเปรียบเทียบกับขนาดของแรงงานจากรายงานการวิเคราะห์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่า โรงงานที่มีขนาดแรงงาน 1 - 9 คนต่อโรงซึ่งเป็นลักษณะโรงงานโดยส่วนใหญ่ทั้งในและนอกเขตชุมชนเมืองจังหวัดชลบุรีใน พ.ศ. 2545 นั้นน่าจะเป็นแรงงานภายในภาคตะวันออกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ส่วนโรงงานที่มีแรงงานขนาดอื่นๆ นั้น พบว่า มีแหล่งที่มาของแรงงานแปรผันตามกับโรงงานที่มีขนาดแรงงาน 1 - 9 คนต่อโรงแต่คิดเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่า คือ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 45.0 โดยประมาณ

4.2.4 ระดับการศึกษาของแรงงาน

จากการศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติข้างต้น พบว่า แรงงานภาคอุตสาหกรรมในทุกประเภทอุตสาหกรรมในอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่ไม่เกินระดับประถมศึกษาเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 55.9 (เมื่อไม่รวมแรงงานที่ไม่ทราบระดับการศึกษา) หรือคิดเป็นสัดส่วนระหว่าง 41.8 - 60.1

สำหรับอุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปพืชผลทางการเกษตร (1) ซึ่งเป็นประเภทโรงงานส่วนใหญ่ที่พบในเขตชุมชนเมืองจังหวัดชลบุรี ใน พ.ศ. 2545 นั้น เมื่อเทียบกับข้อมูลจากการศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า แรงงานในอุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปพืชผลทางการเกษตร (1) ประมาณร้อยละ 52.4 น่าจะมีการศึกษาไม่เกินระดับประถมศึกษา ซึ่งมีลักษณะสอดคล้องกับภาพรวมของระดับการศึกษาของแรงงานภาคอุตสาหกรรมในอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก

4.2.5 ความต้องการแรงงานในอนาคต

จากการศึกษาของสำนักงานสถิติแห่งชาติในช่วงต้น พบว่า ความต้องการแรงงานภาคอุตสาหกรรมในอีก 2 ปีจาก พ.ศ. 2539 คือ ใน พ.ศ. 2541 ของอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกโดยภาพรวมนั้น ทุกประเภทอุตสาหกรรมจะมีความต้องการแรงงานที่มีระดับความรู้สูงขึ้น ยกเว้น อุตสาหกรรมสิ่งทอ ๆ เท่านั้น ที่ต้องการแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมศึกษาในสัดส่วนที่มากขึ้นกว่าเดิม สำหรับอุตสาหกรรมประเภทอื่นที่มีสัดส่วนการใช้แรงงานที่มีการศึกษาค่ำในสัดส่วนที่สูงจะยังมีความต้องการแรงงานระดับการศึกษาค่ำในสัดส่วนที่น้อยลง ย่อมแสดงว่า ความต้องการแรงงานในระดับประถมศึกษาในภาพรวม (เกือบทุกขนาด) ลดลง โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีขนาดแรงงานตั้งแต่ 100 คนขึ้นไปนั้น ต้องการแรงงานที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากกว่าแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมศึกษา

จะเห็นได้ว่า อุตสาหกรรมเกือบทุกขนาดต้องการแรงงานที่มีคุณภาพมากขึ้น ในบางประเภทที่มีความต้องการแรงงานในระดับการศึกษาค่ำในสัดส่วนที่สูงขึ้นนั้น จะมีความต้องการแรงงานที่มีทักษะความรู้ในระดับผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้างานในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นตาม ในขณะที่อุตสาหกรรมบางประเภทที่ต้องการแรงงานไร้ฝีมือน้อยลง เช่น อุตสาหกรรมผลิตเคมีภัณฑ์ฯ ไม้ และสิ่งทอฯ นั้น ต้องการแรงงานที่มีฝีมือและกึ่งฝีมือเพิ่มขึ้น

แสดงว่า ในอนาคตหลังจาก พ.ศ. 2545 นั้น ความต้องการแรงงานสำหรับอุตสาหกรรมโดยทั่วไปไม่เฉพาะอุตสาหกรรมอาหารฯ ในและนอกเขตชุมชนเมืองจังหวัดชลบุรี น่าจะมีลักษณะความต้องการแรงงานที่มีระดับความรู้และฝีมือสูงขึ้นจากเดิม โดยแรงงานน่าจะมีฐานความรู้สูงขึ้นจากระดับประถมศึกษามาเป็นมัธยมศึกษาตอนต้น

4.2.6 ชุมชนเมืองอุตสาหกรรมที่สำคัญ

ก) จำแนกตามจำนวนโรงงาน

ชุมชนเมืองในอำเภอเมืองมีจำนวนโรงงานตั้งอยู่มากที่สุดถึง 518 แห่ง โดยเทศบาลตำบลบ้านสวนเป็นเทศบาลที่มีโรงงานตั้งอยู่มากที่สุดของอำเภอเมืองและจังหวัด รองลงมาคือชุมชนเมืองในอำเภอศรีราชามีจำนวน 299 แห่ง และชุมชนเมืองในอำเภอบางละมุงมีจำนวน 135 แห่ง

ข) จำแนกตามจำนวนแรงงาน

ชุมชนเมืองในอำเภอศรีราชามีจำนวนแรงงานภาคอุตสาหกรรมในโรงงานมากที่สุดถึง 39,750 คน โดยชุมชนเมืองที่มีแรงงานภาคอุตสาหกรรมอาศัยทำงานในโรงงานในพื้นที่ดังกล่าวมากที่สุด คือ เทศบาลตำบล

แหลมฉบังมีจำนวน 32,425 คน รองลงมาคือชุมชนเมืองในอำเภอเมืองมีจำนวน 10,923 คน และชุมชนเมืองในอำเภอบางละมุงมีจำนวน 3,177 แห่ง

จะเห็นได้ว่าจำนวนโรงงานและจำนวนแรงงานในชุมชนเมืองที่มีมากที่สุดนั้นไม่สัมพันธ์กันเนื่องจากขนาดของโรงงานที่ต่างกัน รวมทั้งประเภทอุตสาหกรรมที่ต่างกัน จึงทำให้มีความต้องการในการใช้แรงงานที่ต่างกัน

4.2.7 ที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม

สำหรับที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมนั้น เมื่อวิเคราะห์จากฐานข้อมูลกรมโรงงานอุตสาหกรรมและแผนที่ที่ 4.1 – 4.5 พบว่าส่วนใหญ่เลือกตั้งอยู่เขตอำเภอเมืองมากที่สุด รองลงมา คือ ศรีราชา และบ้านบึง โดยมีจำนวน 993, 413 และ 333 แห่ง ตามลำดับ ส่วนอำเภอที่มีจำนวนโรงงานตั้งอยู่น้อยที่สุด คือ อำเภอเกาะสีชัง, กิ่งอำเภอเกาะจันทร์ และ อำเภอสัตหีบ โดยมีเพียง 3, 14 และ 44 แห่งเท่านั้น โดยตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ความพร้อมของระบบสาธารณูปโภคเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการขนส่ง จึงเห็นได้ว่า มีการตั้งตามแนวทางการคมนาคมที่สำคัญ โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 331 หรือถนนสายจะเชิงเทรา-สัตหีบ มีจำนวนโรงงานมาตลอดแนวมากที่สุด คือ 700 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 28 รองลงคือถนนสายสุขุมวิท และสายชลบุรี - บ้านบึง โดยมีจำนวน 532 และ 228 ตามลำดับ ส่วนชุมชนเมืองที่มีโรงงานมาตั้งอยู่มากที่สุดคือ เทศบาลแหลมฉบัง รองลงมาคือ เทศบาลตำบลอ่าวอุดม และเทศบาลตำบลแสนสุข

ตารางที่ 4.11 : จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ริมถนนสายต่างๆ ในจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2545

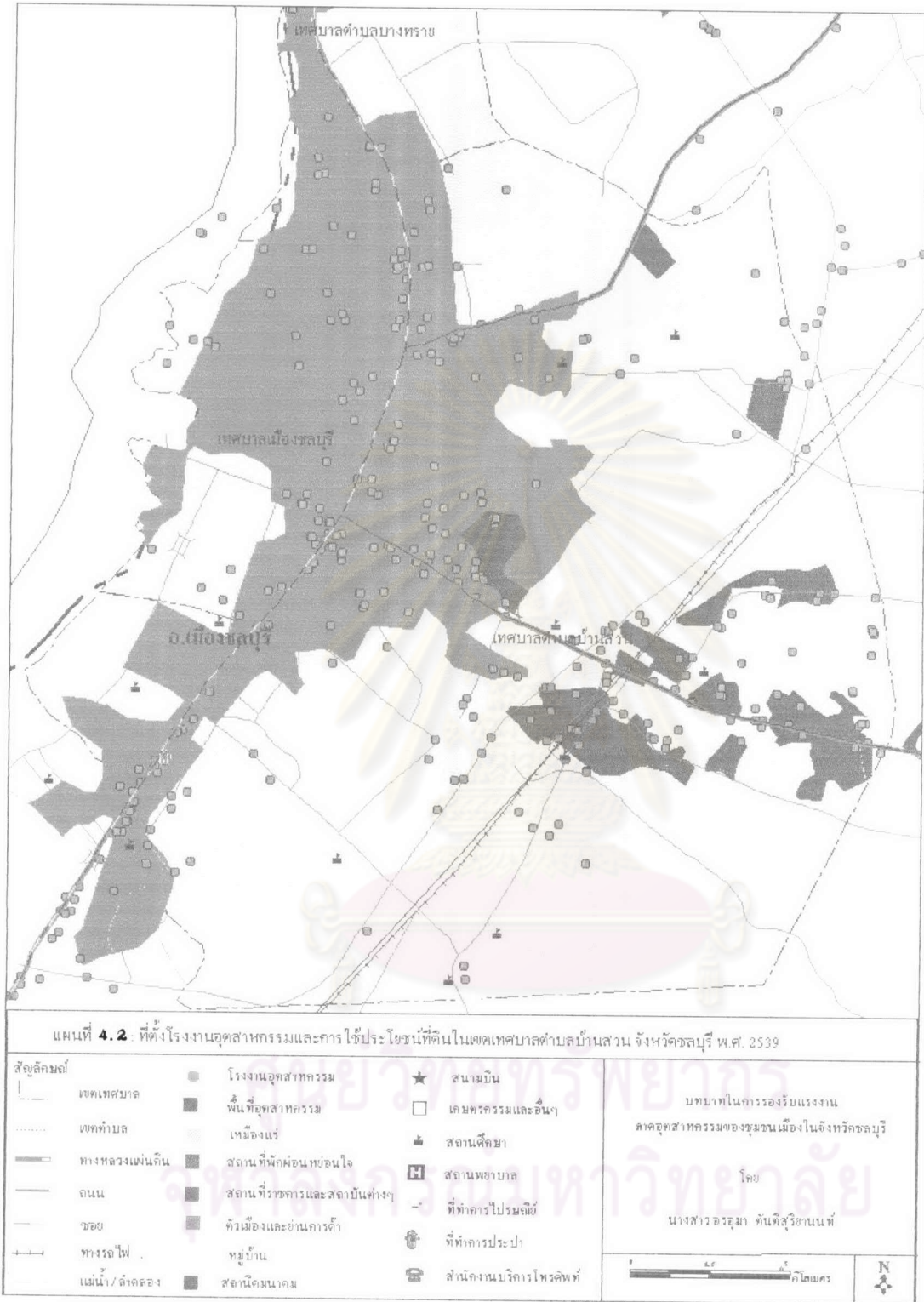
รายชื่อถนน	จำนวนโรงงาน (แห่ง)
สายจะเชิงเทรา-สัตหีบ (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 331)	700
สุขุมวิท	532
สายชลบุรี-บ้านบึง	228
ถนนสุขาภิบาล 8	102
สุขประยูร	99
บางนา-ตราด	90
สายอ้อมเมือง	71
ถนนสายอื่น	1049
รวม	2,494

ที่มา : จากการวิเคราะห์ฐานข้อมูล โรงงานอุตสาหกรรม, 2546

เมื่อนำข้อมูลทางด้านที่ตั้งของโรงงานทั้งจากเขตการปกครอง เส้นทางคมนาคม และองค์ประกอบทางกายภาพอื่นๆ พบว่า ปัจจัยที่สำคัญในการเลือกที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี คือ 1) เส้นทางคมนาคม 2) เขตนิคมอุตสาหกรรมหรือที่เกี่ยวข้อง 3) แหล่งวัตถุดิบทั้งทางการเกษตรและผลผลิตจากโรงงานซึ่งนำมาเป็นวัตถุดิบของอีกโรงงานหนึ่ง

4.3 องค์ประกอบของประชากร แรงงาน และการย้ายถิ่น

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบของประชากรและการย้ายถิ่นของประชากรมายังจังหวัดชลบุรี ในช่วงก่อนและหลังมีนโยบายการกระจายความเจริญมายังพื้นที่ศึกษา คือ ชุมชนเมืองในจังหวัดชลบุรี และพื้นที่เกี่ยวเนื่องกับพื้นที่ศึกษา คือ จังหวัดชลบุรี อนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคตะวันออก และประเทศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.3.1 องค์ประกอบของประชากร

องค์ประกอบของประชากรในการศึกษารุ่นนี้แบ่งเป็น 4 ระดับใหญ่ และ 6 ระดับย่อย ประกอบไปด้วย การศึกษาในระดับจังหวัดชลบุรี ซึ่งแบ่งการศึกษาย่อยในระดับในและนอกเขตชุมชนเมืองด้วย อนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคตะวันออก และประเทศ ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน โดยวิเคราะห์จากข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513, 2523, 2533 และ 2543 รวมทั้ง พ.ศ. 2544 ด้วยซึ่งเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากสำนักบริหารงานทะเบียน กระทรวงมหาดไทย โดยเป็นการศึกษาย่อยในระดับในและนอกเขตชุมชนเมืองตามแบบข้อมูลในปีที่จัดทำสำมะโนประชากรและเคหะและศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลระดับจังหวัดกับระดับภาค ทั้งอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคตะวันออก และประเทศ นอกจากนี้ใน พ.ศ. 2545 เป็นการศึกษาสภาพปัจจุบันเชิงลึกในระดับชุมชนเมืองทั้ง 27 แห่ง โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากสำนักบริหารงานทะเบียน กระทรวงมหาดไทยเช่นกัน

ในการศึกษาโครงสร้างประชากรได้จัดแบ่งอายุของประชากรตั้งแต่อายุ 0 - 100 ปีขึ้นไปเป็นช่วงอายุ 5 ปี โดยอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไปได้จัดรวมเป็นช่วงอายุเดียว เนื่องจากข้อมูลสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 มีการแบ่งช่วงอายุ 5 ปีจบลงที่ช่วงอายุ 60 - 64 ดังนั้น เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันจึงได้จัดช่วงอายุของประชากรในปีอื่นตามพ.ศ. 2513 นอกจากนี้ยังได้แบ่งประชากรตามคุณลักษณะและกลุ่มของประชากรด้วย ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ก) องค์ประกอบด้านอายุของประชากร

1) อดีต (พ.ศ. 2513 - 2533)

(ก) พ.ศ. 2513

จากตารางที่ 4.12 พบว่า องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2513 มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองมีจำนวน 63,446 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.72 ของประชากรในจังหวัดชลบุรี โดยมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย คิดเป็นอัตราส่วน 50.62 : 49.38 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานใกล้เคียงกับวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 53.38 : 46.62 โดยประชากรในวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิงและมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยชรา มีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

(2) นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมีจำนวน 477,797 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 88.28 ของประชากรในจังหวัดชลบุรี โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 51.47 : 48.53 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานใกล้เคียงกับวัยกระทิง คัดเป็นอัตราส่วน 51.01 : 48.99 โดยประชากรในวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง ส่วนในวัยกระทิงกลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยชรากลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

(3) จังหวัดชลบุรี

ประชากรจังหวัดชลบุรีมีจำนวน 541,243 คน โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 51.22 : 48.78 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานใกล้เคียงกับวัยกระทิง คัดเป็นอัตราส่วน 50.47 : 49.53 โดยประชากรวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง ส่วนในวัยกระทิงกลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยชรา มีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

โดยภาพรวม พบว่า ประชากรจังหวัดชลบุรี ใน พ.ศ. 2513 มีสัดส่วนของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 88.28 : 11.72 สำหรับองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานในเขตชุมชนเมืองมีมากกว่านอกเขตชุมชนเมือง ในทางกลับกัน สัดส่วนของประชากรในวัยกระทิงนอกเขตชุมชนเมืองมีมากกว่าในเขตชุมชนเมือง

(ข) พ.ศ. 2523

จากตารางที่ 4.13 พบว่า องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2523 มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองมีจำนวน 115,230 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.62 ของประชากรในจังหวัดชลบุรี โดยมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย คิดเป็นอัตราส่วน 51.29 : 48.71 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยกระทิง คัดเป็นอัตราส่วน 62.91 : 37.09 โดยประชากรในวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย ส่วนในวัยกระทิงกลับมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยชรา มีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

ตารางที่ 4.12 : องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในเขตชุมชนเมือง นอกเขตชุมชนเมือง และจังหวัดชลบุรี ตามสถานะในประชากรและคณะ พ.ศ. 2513 จำแนกตามเพศ วัย และประเภทของประชากร

องค์ประกอบด้านอายุของประชากร	จำนวนประชากร (คน)												สัดส่วนประชากร (%)					
	ในเขตชุมชนเมือง			นอกเขตชุมชนเมือง			จังหวัดชลบุรี			ในเขตชุมชนเมือง			นอกเขตชุมชนเมือง			จังหวัดชลบุรี		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
วัยภาระพึ่งพิง	14,790	14,789	29,579	118,102	115,974	234,076	132,892	130,763	263,655	47.21	46.05	46.62	48.02	50.01	48.99	47.93	49.53	48.71
วัยภาระพึ่งพิง (วัยเด็ก)	13,273	12,882	26,155	107,601	103,910	211,511	120,874	116,792	237,666	89.74	87.11	88.42	91.11	89.60	90.36	90.96	89.32	90.14
วัยภาระพึ่งพิง (วัยชรา)	1,517	1,907	3,424	10,501	12,064	22,565	12,018	13,971	25,989	10.26	12.89	11.58	8.89	10.40	9.64	9.04	10.68	9.86
วัยกำลังแรงงาน	16,540	17,327	33,867	127,816	115,905	243,721	144,356	133,232	277,588	52.79	53.95	53.38	51.98	49.99	51.01	52.07	50.47	51.29
ประชากรรวมทั้งหมด	31,330	32,116	63,446	245,918	231,879	477,797	277,248	263,995	541,243	49.38	50.62	11.72	51.47	48.53	88.28	51.22	48.78	100.00

ที่มา : การวิเคราะห์โดยผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.13 : องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในเขตชุมชนเมือง นอกเขตชุมชนเมือง และจังหวัดชลบุรี ตามสถานะในประชากรและคณะ พ.ศ. 2523 จำแนกตามเพศ วัย และประเภทของประชากร

องค์ประกอบด้านอายุของประชากร	จำนวนประชากร (คน)												สัดส่วนประชากร (%)					
	ในเขตชุมชนเมือง			นอกเขตชุมชนเมือง			จังหวัดชลบุรี			ในเขตชุมชนเมือง			นอกเขตชุมชนเมือง			จังหวัดชลบุรี		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
วัยภาระพึ่งพิง	21,482	21,255	42,737	124,791	122,282	247,073	146,270	143,627	289,897	38.27	35.97	37.09	42.46	43.01	42.73	41.78	41.82	41.80
วัยภาระพึ่งพิง (วัยเด็ก)	18,807	17,822	36,629	109,777	104,387	214,164	128,581	122,299	250,880	87.55	83.85	85.71	87.97	85.37	86.68	87.91	85.15	86.54
วัยภาระพึ่งพิง (วัยชรา)	2,675	3,433	6,108	15,014	17,895	32,909	17,689	21,328	39,017	12.45	16.15	14.29	12.03	14.63	13.32	12.09	14.85	13.46
วัยกำลังแรงงาน	34,652	37,841	72,493	169,104	162,033	331,137	203,786	199,824	403,610	61.73	64.03	62.91	57.54	56.99	57.27	58.22	58.18	58.20
ประชากรรวมทั้งหมด	56,134	59,096	115,230	293,895	284,315	578,210	350,056	343,451	693,507	48.71	51.29	16.62	50.83	49.17	83.37	50.48	49.52	100.00

ที่มา : การวิเคราะห์โดยผู้ศึกษา

(2) นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมีจำนวน 578,210 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 83.37 ของประชากรในจังหวัดชลบุรี โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 50.83 : 49.17 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 56.99 : 43.01 โดยประชากรในวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยรุ่น โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยรุ่นกลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

(3) จังหวัดชลบุรี

ประชากรจังหวัดชลบุรีมีจำนวน 693,507 คน โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 50.48 : 49.52 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 58.20 : 41.80 โดยประชากรวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยรุ่น โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยรุ่นมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

โดยภาพรวม พบว่า ประชากรจังหวัดชลบุรี ใน พ.ศ. 2523 มีสัดส่วนของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 83.37 : 16.62 สำหรับองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานในเขตชุมชนเมืองมีมากกว่านอกเขตชุมชนเมือง ในทางกลับกัน สัดส่วนของประชากรในวัยพึ่งพิงนอกเขตชุมชนเมืองมีมากกว่าในเขตชุมชนเมือง

(ค) พ.ศ. 2533

จากตารางที่ 4.14 พบว่า องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2533 มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองมีจำนวน 187,052 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.16 ของประชากรในจังหวัดชลบุรี โดยมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย คิดเป็นอัตราส่วน 52.05 : 47.95 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 70.93 : 29.07 โดยประชากรในวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยรุ่น โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย และในวัยรุ่นก็มีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชายเช่นกัน

(2) นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมีจำนวน 657,129 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 77.84 ของประชากรในจังหวัดชลบุรี โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 50.84 : 49.16 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 66.71 : 33.29 โดยประชากรในวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยชรากลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

(3) จังหวัดชลบุรี

ประชากรจังหวัดชลบุรีมีจำนวน 844,181 คน โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 50.20 : 49.80 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 67.97 : 32.03 โดยประชากรวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยชรา มีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

โดยภาพรวม พบว่า ประชากรจังหวัดชลบุรี ใน พ.ศ. 2533 มีสัดส่วนของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 77.84 : 22.16 สำหรับองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานในเขตชุมชนเมืองมีมากกว่านอกเขตชุมชนเมือง ในทางกลับกัน สัดส่วนของประชากรในวัยพึ่งพิงนอกเขตชุมชนเมืองมีมากกว่าในเขตชุมชนเมือง

2) ปัจจุบัน (พ.ศ. 2543 - 2545)

(ก) พ.ศ. 2543

จากตารางที่ 4.15 พบว่า องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2543 มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองมีจำนวน 566,977 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 54.37 ของประชากรในจังหวัดชลบุรี โดยมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย คิดเป็นอัตราส่วน 51.31 : 48.69 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 72.83 : 27.17 โดยประชากรในวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยชรากลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

ตารางที่ 4.14 : องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในเขตชุมชนเมือง นอกเขตชุมชนเมือง และจังหวัดชลบุรี ตามสำมะโนประชากรและเคหะปี พ.ศ. 2533 จำแนกตามเพศ วัย และประเภทของประชากร

องค์ประกอบด้านอายุของประชากร	จำนวนประชากร (คน)												สัดส่วนประชากร (%)					
	ในเขตชุมชนเมือง			นอกเขตชุมชนเมือง			จังหวัดชลบุรี			ในเขตชุมชนเมือง			นอกเขตชุมชนเมือง			จังหวัดชลบุรี		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
วัยภาระพึ่งพิง	27,270	27,105	54,375	110,076	107,550	217,626	137,346	134,655	272,001	30,41	27,84	29,07	32,95	33,29	33,12	32,41	32,03	32,22
วัยภาระพึ่งพิง (วัยเด็ก)	21,353	20,232	41,585	86,176	80,881	167,057	107,529	101,113	208,642	78,30	74,64	76,48	78,29	75,20	76,76	78,29	75,09	76,71
วัยภาระพึ่งพิง (วัยชรา)	5,917	6,873	12,790	23,900	26,669	50,569	29,817	33,542	63,359	21,70	25,36	23,52	21,71	24,80	23,24	21,71	24,91	23,29
วัยกำลังแรงงาน	62,414	70,263	132,677	223,984	215,519	439,503	286,398	285,782	572,180	69,59	72,16	70,93	67,05	66,71	66,88	67,59	67,97	67,78
ประชากรรวมทั้งหมด	89,684	97,368	187,052	334,060	323,069	657,129	423,744	420,437	844,181	47,95	52,05	22,16	50,84	49,16	77,84	50,20	49,80	100,00

ที่มา : การวิเคราะห์โดยผู้ศึกษา

ตารางที่ 4.15 : องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในเขตชุมชนเมือง นอกเขตชุมชนเมือง และจังหวัดชลบุรี ตามสำมะโนประชากรและเคหะปี พ.ศ. 2543 จำแนกตามเพศ วัย และประเภทของประชากร

องค์ประกอบด้านอายุของประชากร	จำนวนประชากร (คน)												สัดส่วนประชากร (%)					
	ในเขตชุมชนเมือง			นอกเขตชุมชนเมือง			จังหวัดชลบุรี			ในเขตชุมชนเมือง			นอกเขตชุมชนเมือง			จังหวัดชลบุรี		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
วัยภาระพึ่งพิง	76,241	77,780	154,021	72,619	71,493	144,112	148,860	149,273	298,133	27,62	26,74	27,17	29,91	30,92	30,40	28,69	28,59	28,64
วัยภาระพึ่งพิง (วัยเด็ก)	57,221	54,605	111,826	53,737	49,752	103,489	110,958	104,357	215,315	75,05	70,20	72,60	74,00	69,59	71,81	74,54	69,91	72,22
วัยภาระพึ่งพิง (วัยชรา)	19,020	23,175	42,195	18,882	21,741	40,623	37,902	44,916	82,818	24,95	29,80	27,40	26,00	30,41	28,19	25,46	30,09	27,78
วัยกำลังแรงงาน	199,811	213,145	412,956	170,159	159,717	329,876	369,970	372,862	742,832	72,38	73,26	72,83	70,09	69,08	69,60	71,31	71,41	71,36
ประชากรรวมทั้งหมด	276,052	290,925	566,977	242,778	231,210	473,988	518,830	522,135	1,040,965	48,69	51,31	54,47	51,22	48,78	45,53	49,84	50,16	100,00

ที่มา : การวิเคราะห์โดยผู้ศึกษา

(2) นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมีจำนวน 473,988 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.53 ของประชากรในจังหวัดชลบุรี โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 51.22 : 48.78 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 69.60 : 30.40 โดยประชากรในวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยรุ่น โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยรุ่นกลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

(3) จังหวัดชลบุรี

ประชากรจังหวัดชลบุรีมีจำนวน 1,040,965 คน โดยมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย คิดเป็นอัตราส่วน 50.16 : 49.84 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 71.41 : 28.59 โดยประชากรวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยรุ่น โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยรุ่นมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

โดยภาพรวม พบว่า ประชากรจังหวัดชลบุรี ใน พ.ศ. 2543 มีสัดส่วนของประชากรในเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรนอกเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 54.37 : 45.53 สำหรับองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานในเขตชุมชนเมืองมีมากกว่านอกเขตชุมชนเมือง ในทางกลับกัน สัดส่วนของประชากรในวัยพึ่งพิงนอกเขตชุมชนเมืองมีมากกว่าในเขตชุมชนเมือง

(ข) พ.ศ. 2544

เมื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านอายุของประชากรในจังหวัดชลบุรีกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคตะวันออก และประเทศไทย ใน พ.ศ. 2544 ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 4.16 - 4.17 พบว่า มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) จังหวัดชลบุรีเทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก

ประชากรในจังหวัดชลบุรีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 48.33 ของประชากรในอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 48.66 : 48.01 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 48.74 : 47.04 โดยประชากรวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยรุ่น โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยรุ่นก็มีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิงเช่นกัน

ตารางที่ 4.16 : องค์ประกอบด้านอายุของประชากรจังหวัดชลบุรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก และประเทศไทย ณ เดือนธันวาคมปี พ.ศ. 2544 จำแนกตามเพศวัยและประเภทของประชากร

องค์ประกอบด้านอายุ/ ลักษณะของประชากร	จำนวนประชากร (คน)																		สัดส่วนประชากร (%)					
	จังหวัดชลบุรี			พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก			ภาคตะวันออก			ประเทศไทย			จังหวัดชลบุรี			พื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก			ภาคตะวันออก			ประเทศไทย		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
วัยภาระพึ่งพิง	158,137	157,686	315,823	334,385	337,018	671,403	594,437	596,304	1,190,741	9,351,881	9,522,645	18,874,526	50,07	49,93	99,999	49,80	50,20	99,999	49,92	50,08	99,999	49,55	50,45	99,999
วัยภาระพึ่งพิง (วัยเด็ก)	120,312	112,718	233,030	253,185	239,358	492,543	449,235	424,788	874,023	7,001,421	6,634,119	13,635,540	51,63	48,37	99,999	51,40	48,60	99,999	51,40	48,60	99,999	51,35	48,65	99,999
วัยภาระพึ่งพิง (วัยชรา)	37,825	44,968	82,793	81,200	97,660	178,860	145,202	171,516	316,718	2,350,460	2,888,526	5,238,986	45,69	54,31	99,999	45,40	54,60	99,999	45,85	54,15	99,999	44,86	55,14	99,999
วัยกำลังแรงงาน	351,683	361,394	713,077	723,715	739,338	1,463,053	1,269,825	1,283,600	2,553,425	20,013,834	20,473,928	40,487,762	49,32	50,68	99,999	49,47	50,53	99,999	49,73	50,27	99,999	49,43	50,57	99,999
ประชากรรวม	509,820	519,080	1,028,900	1,058,100	1,076,356	2,134,456	1,864,262	1,879,904	3,744,166	29,365,715	29,996,573	59,362,288	49,55	50,45	99,999	49,57	50,43	99,999	49,79	50,21	99,999	49,47	50,53	99,999
ประชากรอื่น ๆ	45,375	29,956	75,331	82,844	67,262	150,106	133,217	114,584	247,801	1,547,770	1,398,829	2,946,599	60,23	39,77	99,999	55,19	44,81	99,999	53,76	46,24	99,999	52,53	47,47	99,999
คนในทะเบียนบ้านกลาง	36,585	22,269	58,854	59,247	40,922	100,169	89,524	64,852	154,376	1,004,479	837,751	1,842,230	62,16	37,84	99,999	59,15	40,85	99,999	57,99	42,01	99,999	54,53	45,47	99,999
ไม่ระบุปีเกิด	5,317	5,704	11,021	18,695	23,598	42,293	32,574	41,333	73,907	217,444	279,810	497,254	48,24	51,76	99,999	44,20	55,80	99,999	44,07	55,93	99,999	43,73	56,27	99,999
คนที่มีโชติชัยชาติไทย	3,370	1,891	5,261	4,799	2,650	7,449	11,011	8,304	19,315	324,671	280,271	604,942	64,06	35,94	99,999	64,42	35,58	99,999	57,01	42,99	99,999	53,67	46,33	99,999
คนอยู่ระหว่างการย้าย	103	92	195	103	92	195	108	95	203	1,176	997	2,173	52,82	47,18	99,999	52,82	47,18	99,999	53,20	46,80	99,999	54,12	45,88	99,999
ประชากรรวมทั้งหมด	555,195	549,036	1,104,231	1,140,944	1,143,618	2,284,562	1,997,479	1,994,488	3,991,967	30,913,485	31,395,402	62,308,887	50,28	49,72	99,999	49,94	50,06	99,999	50,04	49,96	99,999	49,61	50,39	99,999

ที่มา : การวิเคราะห์โดยผู้ศึกษา

(2) จังหวัดชลบุรีเทียบกับภาคตะวันออก

ประชากรในจังหวัดชลบุรีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.66 ของประชากรในภาคตะวันออก โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 27.79 : 27.53 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 27.93 : 26.52 โดยประชากรวัยกำลังแรงงานมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย ส่วนในวัยภาระพึ่งพิงกลับมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา โดยในวัยเด็กมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง และในวัยชรากลับมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย

จะเห็นได้ว่า ประชากรในจังหวัดชลบุรีมีจำนวนมากถึง 1 ใน 2 ของประชากรในอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกโดยประมาณ และมีจำนวนมากกว่า 1 ใน 4 ของประชากรในภาคตะวันออกโดยประมาณ แสดงว่าประชากรในอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกและภาคตะวันออกอาศัยอยู่ในจังหวัดชลบุรีมากกว่าจังหวัดอื่นภายใต้พื้นที่หรือภาคเดียวกัน ส่วนประชากรวัยกำลังแรงงานยังมีจำนวนมากถึง 1 ใน 2 ของประชากรในอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกโดยประมาณ และมีจำนวนมากกว่า 1 ใน 4 ของประชากรในภาคตะวันออกโดยประมาณ แสดงว่าประชากรวัยกำลังแรงงานในอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออกและภาคตะวันออกรวมตัวอยู่ในจังหวัดชลบุรีมากกว่าจังหวัดอื่นภายใต้พื้นที่หรือภาคเดียวกัน สำหรับประชากรวัยภาระพึ่งพิงในจังหวัดชลบุรีเมื่อเทียบกับอนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคตะวันออก และประเทศ ก็มีลักษณะที่สอดคล้องกับประชากรวัยกำลังแรงงาน

(3) พ.ศ. 2545

นอกจากนี้ เพื่อต้องการเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านอายุของประชากรในเขตและนอกเขตชุมชนเมืองจังหวัดชลบุรี ตามรายเทศบาลและอำเภอ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 4-18 พบว่า องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในพื้นที่ดังกล่าวใน พ.ศ. 2545 มีลักษณะดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.18 : องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในและนอกเขตชุมชนเมืองจังหวัดชลบุรี ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2545 จำแนกตามวัยและประเภทของประชากร

พื้นที่ / องค์ประกอบ ด้านอายุของ ประชากร	วัยภาวะพึ่งพิง							วัยกำลังแรงงาน		วัย กำลัง แรงงาน : วัย ภาวะ พึ่งพิง	คนที่มิใช่ สัญชาติไทย		ไม่ทราบ		รวม			
	วัยเด็ก			วัยชรา			รวม		จำนวน (คน)		เทียบกับ ประชากร ทั้งหมด (%)	จำนวน (คน)	เทียบกับ ประชากร ทั้งหมด (%)	จำนวน (คน)	เทียบกับ ประชากร ทั้งหมด (%)	จำนวน (คน)	เทียบกับ ภายใน อำเภอ (%)	เทียบกับ จังหวัด (%)
	จำนวน (คน)	เทียบกับ วัย ภาวะ พึ่งพิง (%)	เทียบกับ ประชากร ทั้งหมด (%)	จำนวน (คน)	เทียบกับ วัยภาวะ พึ่งพิง (%)	เทียบกับ ประชากร ทั้งหมด (%)	จำนวน (คน)	เทียบกับ ประชากร ทั้งหมด (%)										
อ. เมือง	51,977	69.64	20.07	22,661	30.36	8.75	74,638	28.83	172,160	66.49	2.31	1,206	0.47	10,913	4.21	258,917	100.00	22.92
ทม. ชลบุรี	8,036	64.41	19.92	4,440	35.59	11.01	12,476	30.93	25,005	61.99	2.00	394	0.98	2,459	6.10	40,334	22.68	7.08
ทม. แสตนสุข	7,877	68.46	19.43	3,629	31.54	8.95	11,506	28.38	28,588	70.52	2.48	127	0.31	315	0.78	40,536	22.79	7.12
ทต. คลองคำหวู่	809	73.15	23.65	297	26.85	8.68	1,106	32.33	2,286	66.82	2.07	1	0.03	28	0.82	3,421	1.92	0.60
ทต. บางทราย	2,176	63.13	18.71	1,271	36.87	10.93	3,447	29.64	7,899	67.93	2.29	85	0.73	198	1.70	11,629	6.54	2.04
ทต. บ้านสวน	12,353	71.76	20.28	4,862	28.24	7.98	17,215	28.27	42,798	70.27	2.49	419	0.69	472	0.77	60,904	34.25	10.69
ทต. อ่างศิลา	4,416	68.47	21.01	2,034	31.53	9.68	6,450	30.68	14,452	68.75	2.24	40	0.19	79	0.38	21,021	11.82	3.69
รวมในเขตชุมชนเมือง	35,667	68.33	20.06	16,533	31.67	9.30	52,200	29.35	121,028	68.05	2.32	1,066	0.60	3,551	2.00	177,845	68.69	31.22
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	16,310	72.69	20.12	6,128	27.31	7.56	22,438	27.68	51,132	63.07	2.28	140	0.17	7,362	9.08	81,072	31.31	14.47
อ. พนมสนิมคม	23,718	62.96	19.86	13,956	37.04	11.69	37,674	31.55	76,121	63.74	2.02	349	0.29	5,280	4.42	119,424		10.57
ทม. พนมสนิมคม	2,437	62.49	19.70	1,463	37.51	11.82	3,900	31.52	8,034	64.93	2.06	140	1.13	299	2.42	12,373	100.00	2.17
รวมในเขตชุมชนเมือง	2,437	62.49	19.70	1,463	37.51	11.82	3,900	31.52	8,034	64.93	2.06	140	1.13	299	2.42	12,373	10.36	2.17
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	21,281	63.01	19.88	12,493	36.99	11.67	33,774	31.55	68,087	63.60	2.02	209	0.20	4,981	4.65	107,051	89.64	19.11
อ. บ้านบึง	18,697	70.48	20.30	7,832	29.52	8.50	26,529	28.80	58,751	63.78	2.21	1,162	1.26	5,674	6.16	92,116		8.15
ทม. บ้านบึง	3,129	74.08	20.56	1,095	25.92	7.20	4,224	27.76	9,232	60.67	2.19	147	0.97	1,614	10.61	15,217	72.20	2.67
ทต. หอนงไผ่แก้ว	455	78.45	23.17	125	21.55	6.36	580	29.53	1,363	69.40	2.35	16	0.81	5	0.25	1,964	9.32	0.34
ทต. หัวฤๅญแจ	674	64.68	17.31	368	35.32	9.45	1,042	26.76	2,697	69.26	2.59	74	1.90	81	2.08	3,894	18.48	0.68
รวมในเขตชุมชนเมือง	4,258	72.84	20.20	1,588	27.16	7.53	5,846	27.74	13,292	63.07	2.27	237	1.12	1,700	8.07	21,075	22.88	3.70
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	14,439	69.81	20.32	6,244	30.19	8.79	20,683	29.11	45,459	63.99	2.20	925	1.30	3,974	5.59	71,041	77.12	12.68
อ. ศรีราชา	41,421	58.00	20.06	29,989	42.00	14.52	71,410	34.58	114,756	55.58	1.61	483	0.23	19,833	9.61	206,482		18.27
ทม. ศรีราชา	5,179	80.64	19.11	1,243	19.36	4.59	6,422	23.70	9,890	36.49	1.54	86	0.32	10,702	39.49	27,100	16.59	4.76
ทต. แหลมฉบัง	11,969	78.61	26.08	3,256	21.39	7.09	15,225	33.17	29,071	63.34	1.91	33	0.07	1,567	3.41	45,896	28.09	8.06
ทต. บางพระ	2,915	66.98	21.30	1,437	33.02	10.50	4,352	31.80	9,142	66.81	2.10	30	0.22	160	1.17	13,684	8.38	2.40
ทต. อ่าวอุดม	16,488	70.49	21.50	6,902	29.51	9.00	23,390	30.50	51,902	67.68	2.22	194	0.25	1,204	1.57	76,690	46.94	13.46
รวมในเขตชุมชนเมือง	36,551	74.01	22.37	12,838	25.99	7.86	49,389	30.23	100,005	61.21	2.02	343	0.21	13,633	8.34	163,370	79.12	28.68
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	4,870	22.12	11.30	17,151	77.88	39.78	22,021	51.08	14,751	34.22	0.67	140	0.32	6,200	14.38	43,112	20.88	7.69
อ. บางละมุง	44,112	79.83	23.82	11,148	20.17	6.02	55,260	29.84	117,017	63.19	2.12	854	0.46	12,040	6.50	185,171		16.39
เมืองพัทยา	20,871	82.09	23.34	4,552	17.91	5.09	25,423	28.43	56,158	62.81	2.21	675	0.75	7,157	8.00	89,413	76.35	15.70
ทต. บางละมุง	1,839	74.18	22.84	640	25.82	7.95	2,479	30.80	5,476	68.02	2.21	22	0.27	73	0.91	8,050	6.87	1.41
ทต. ห้วยใหญ่	4,562	70.52	23.21	1,907	29.48	9.70	6,469	32.91	12,872	65.49	1.99	83	0.42	230	1.17	19,654	16.78	3.45
รวมในเขตชุมชนเมือง	27,272	79.35	23.29	7,099	20.65	6.06	34,371	29.35	74,506	63.62	2.17	780	0.67	7,460	6.37	117,117	63.25	20.56
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	16,840	80.62	24.75	4,049	19.38	5.95	20,889	30.69	42,511	62.47	2.04	74	0.11	4,580	6.73	68,054	36.75	12.15

ตารางที่ 4.18 : องค์ประกอบด้านอายุของประชากรในและนอกเขตชุมชนเมืองจังหวัดชลบุรี ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2545 จำแนกตามวัยและประเภทของประชากร (ต่อ)

พื้นที่ / องค์ประกอบ ด้านอายุของ ประชากร	วัยพึ่งพิง						วัยทำงาน		วัย พึ่งพิง	คนที่มิใช่ สัญชาติไทย		ไม่ทราบ		รวม				
	วัยเด็ก			วัยชรา			รวม			จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ภายใน อำเภอ (%)	เทียบกับ จังหวัด (%)		
	จำนวน (คน)	เทียบกับ วัย พึ่งพิง (%)	เทียบกับ ประชากร ทั้งหมด (%)	จำนวน (คน)	เทียบกับ วัย พึ่งพิง (%)	เทียบกับ ประชากร ทั้งหมด (%)	จำนวน (คน)	เทียบกับ ประชากร ทั้งหมด (%)										
อ. พานทอง	9,916	65.53	20.71	5,217	34.47	10.90	15,133	31.61	31,435	65.66	2.08	62	0.13	1,245	2.60	47,875		4.24
ทต. พานทอง	887	64.79	19.91	482	35.21	10.82	1,369	30.74	3,014	67.67	2.20	15	0.34	56	1.26	4,454	30.12	0.78
ทต. หอนงคำลิ่ง	2,170	68.07	21.00	1,018	31.93	9.85	3,188	30.85	7,025	67.97	2.20	23	0.22	99	0.96	10,335	69.88	1.81
รวมในเขตชุมชนเมือง	3,057	67.08	20.67	1,500	32.92	10.14	4,557	30.81	10,039	67.88	2.20	38	0.26	155	1.05	14,789	30.89	2.60
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	6,859	64.85	20.73	3,717	35.15	11.23	10,576	31.97	21,396	64.67	2.02	24	0.07	1,090	3.29	33,086	69.11	5.91
อ. สัตหีบ	24,647	67.19	19.07	12,033	32.81	9.31	36,680	28.39	81,306	62.92	2.22	11,164	8.64	73	0.06	129,223		11.44
ทต. นาจอมเทียน	1,379	67.53	17.50	663	32.47	8.41	2,042	25.92	5,525	70.12	2.71	34	0.43	278	3.53	7,879	21.38	1.38
ทต. บางเสร่	1,791	68.65	22.24	818	31.35	10.16	2,609	32.40	5,355	66.51	2.05	11	0.14	77	0.96	8,052	21.84	1.41
ทต. สัตหีบ	3,858	60.77	18.43	2,491	39.23	11.90	6,349	30.34	13,880	66.32	2.19	77	0.37	623	2.98	20,929	56.78	3.67
รวมในเขตชุมชนเมือง	7,028	63.89	19.07	3,972	36.11	10.78	11,000	29.84	24,760	67.17	2.25	122	0.33	978	2.65	36,860	28.52	6.47
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	17,619	68.61	19.08	8,061	31.39	8.73	25,680	27.80	56,546	61.22	2.20	11,042	11.96	-905	-0.98	92,363	71.48	16.48
อ. หอนงใหญ่	4,778	74.46	21.67	1,639	25.54	7.43	6,417	29.10	14,115	64.02	2.20	144	0.65	1,373	6.23	22,049		1.95
ทต. หอนงใหญ่	1,557	72.25	21.10	598	27.75	8.10	2,155	29.20	4,895	66.33	2.27	80	1.08	250	3.39	7,380	100.00	1.30
รวมในเขตชุมชนเมือง	1,557	72.25	21.10	598	27.75	8.10	2,155	29.20	4,895	66.33	2.27	80	1.08	250	3.39	7,380	33.47	1.30
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	3,221	75.57	21.96	1,041	24.43	7.10	4,262	29.05	9,220	62.85	2.16	64	0.44	1,123	7.66	14,669	66.53	2.62
อ. บ่อทอง	10,225	72.67	23.09	3,845	27.33	8.68	14,070	31.77	29,238	66.02	2.08	85	0.19	896	2.02	44,289		3.92
ทต. บ่อทอง	741	72.22	21.14	285	27.78	8.13	1,026	29.26	2,382	67.94	2.32	14	0.40	84	2.40	3,506	100.00	0.62
รวมในเขตชุมชนเมือง	741	72.22	21.14	285	27.78	8.13	1,026	29.26	2,382	67.94	2.32	14	0.40	84	2.40	3,506	7.92	0.62
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	9,484	72.71	23.25	3,560	27.29	8.73	13,044	31.98	26,856	65.85	2.06	71	0.17	812	1.99	40,783	92.08	7.28
อ. เกาะสีชัง	1,083	74.90	21.92	363	25.10	7.35	1,446	29.27	3,301	66.81	2.28	6	0.12	188	3.80	4,941		0.44
ทต. เกาะสีชัง	1,051	75.02	22.74	350	24.98	7.57	1,401	30.31	3,182	68.84	2.27	5	0.11	34	0.74	4,622	100.00	0.81
รวมในเขตชุมชนเมือง	1,051	75.02	22.74	350	24.98	7.57	1,401	30.31	3,182	68.84	2.27	5	0.11	34	0.74	4,622	93.54	0.81
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	32	71.11	10.03	13	28.89	4.08	45	14.11	119	37.30	2.64	1	0.31	154	48.28	319	6.46	0.06
กิ่ง อ. เกาะจันทร์***	7,279	70.86	21.10	2,993	29.14	8.68	10,272	29.78	22,207	64.38	2.16	847	2.46	1,168	3.39	34,494		3.05
ทต. เกาะจันทร์	857	75.71	19.01	275	24.29	6.10	1,132	25.11	3,200	70.97	2.83	10	0.22	167	3.70	4,509	42.35	0.79
ทต. ท่าบุญมี	1,184	62.78	19.29	702	37.22	11.44	1,886	30.73	4,126	67.23	2.19	64	1.04	61	0.99	6,137	57.65	1.08
รวมในเขตชุมชนเมือง	2,041	67.63	19.17	977	32.37	9.18	3,018	28.35	7,326	68.81	2.43	74	0.70	228	2.14	10,646	30.86	1.87
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	5,238	72.21	21.96	2,016	27.79	8.45	7,254	30.42	14,881	62.40	2.05	773	3.24	940	3.94	23,848	69.14	4.26
จังหวัด	237,853	71.83	21.05	93,281	28.17	8.26	331,134	29.31	723,626	64.04	2.19	5,352	0.47	69,774	6.18	1,129,886		100.00
รวมในเขตชุมชนเมือง	121,960	72.12	21.41	47,137	27.88	8.28	169,097	29.69	369,175	64.81	2.18	2,897	0.51	28,414	4.99	569,583	50.41	100.00
รวมนอกเขตชุมชนเมือง	115,893	71.52	20.68	46,144	28.48	8.24	162,037	28.92	354,451	63.26	2.19	2,455	0.44	41,360	7.38	560,303	49.59	98.37

(3.1) อำเภอเมือง

ประชากรในอำเภอเมืองมีจำนวน 258,917 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.92 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 66.49 : 28.83 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.31 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 69.64 : 30.36 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในอำเภอเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.47 และ 4.21 ของประชากรทั้งอำเภอ นอกจากนี้ ประชากรในอำเภอเมืองมีสัดส่วนของประชากรในเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรนอกเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 68.69 : 31.31

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 68.69 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31.22 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 68.05 : 29.35 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.32 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 68.33 : 31.67 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.60 และ 2.00 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลเมืองชลบุรี

ประชากรในเขตเทศบาลเมืองชลบุรีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.68 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอเมือง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.08 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 61.99 : 30.93 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.00 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 64.31 : 35.59 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.98 และ 6.10 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลเมืองแสนสุข

ประชากรในเขตเทศบาลเมืองแสนสุขคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.79 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอเมือง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.12 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 70.52 : 28.38 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.48 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 68.46 : 31.54 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.31 และ 0.78 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31.31 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.37 ของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยกระทิงพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.07 : 27.68 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.28 คน รับผิดชอบประชากรวัยกระทิงพิง 1 คน โดยประชากรในวัยกระทิงพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 72.69 : 27.31 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.17 และ 9.08 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.2) อำเภอพนัสนิคม

ประชากรในอำเภอพนัสนิคมมีจำนวน 119,424 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.57 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยกระทิงพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.74 : 31.55 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.02 คน รับผิดชอบประชากรวัยกระทิงพิง 1 คน โดยประชากรในวัยกระทิงพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 62.96 : 37.04

สำหรับประชากรจำพวกอื่นในอำเภอพนัสนิคมซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.29 และ 4.32 ของประชากรทั้งอำเภอ นอกจากนี้ ประชากรในอำเภอพนัสนิคมมีสัดส่วนของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 89.64 : 10.36

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.36 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.17 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยกระทิงพิง คิดเป็นอัตราส่วน 64.93 : 31.52 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.06 คน รับผิดชอบประชากรวัยกระทิงพิง 1 คน โดยประชากรในวัยกระทิงพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 62.49 : 37.51 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.13 และ 2.42 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลเมืองพนัสนิคม

ประชากรในเขตเทศบาลเมืองพนัสนิคมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 100.00 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอพนัสนิคม เนื่องจากเป็นชุมชนเมืองเดียวของอำเภอพนัสนิคม และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.17 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยกระทิงพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.74 : 31.55 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.02 คน รับผิดชอบประชากรวัยกระทิงพิง 1 คน โดยประชากรในวัยกระทิงพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 62.49 : 37.51 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขต

เทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.13 และ 2.42 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 89.64 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.11 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.60 : 31.55 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.02 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 63.01 : 36.99 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.20 และ 4.65 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.3) อำเภอบ้านบึง

ประชากรในอำเภอบ้านบึงมีจำนวน 92,116 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.15 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.78 : 28.80 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.21 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 70.48 : 29.52

สำหรับประชากรจำพวกอื่นในอำเภอบ้านบึงซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.26 และ 6.16 ของประชากรทั้งอำเภอ นอกจากนี้ ประชากรในอำเภอบ้านบึงมีสัดส่วนของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 77.12 : 12.68

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.88 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.70 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.07 : 27.74 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.27 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 72.84 : 27.16 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.12 และ 8.07 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลเมืองบ้านบึง

ประชากรในเขตเทศบาลเมืองบ้านบึงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 72.20 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอบ้านบึง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.67 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 60.67 : 27.76 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.19 คน รับผิดชอบประชากรวัย

ภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 74.08 : 25.92 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้ แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.97 และ 10.61 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลหนองไผ่แก้ว

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลหนองไผ่แก้วคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.32 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอบ้านบึง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.34 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 69.40 : 29.53 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.35 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 78.45 : 21.55 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.81 และ 0.25 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลหัวถนน

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลหัวถนนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.48 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอบ้านบึง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.68 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 69.26 : 26.76 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.59 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 64.68 : 35.32 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.90 และ 2.08 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 77.12 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.68 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.99 : 29.11 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.20 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 69.81 : 30.19 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.30 และ 5.59 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.4) อำเภอศรีราชา

ประชากรในอำเภอศรีราชามีจำนวน 191,387 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.94 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 59.96 : 37.31 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 1.61 คน รับผิดชอบ

ชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 58.00 : 42.00

สำหรับประชากรจำพวกอื่นในอำเภอศรีราชาซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.25 และ 10.36 ของประชากรทั้งอำเภอ นอกจากนี้ ประชากรในอำเภอศรีราชามีสัดส่วนของประชากรในเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรนอกเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 79.12 : 20.88

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 85.36 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.68 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 61.21 : 30.23 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.02 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 74.01 : 25.99 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.21 และ 8.34 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลเมืองศรีราชา

ประชากรในเขตเทศบาลเมืองศรีราชาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.59 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอศรีราชา และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.76 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 36.49 : 23.70 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 1.54 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 80.64 : 19.36 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.32 และ 39.49 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลแหลมฉบัง

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลแหลมฉบังคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.09 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอศรีราชา และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.06 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.34 : 33.17 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 1.91 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 78.61 : 21.39 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.07 และ 3.41 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลบางพระ

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลบางพระคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.38 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอศรีราชา และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.40 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 66.81 : 31.80 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.10 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 66.98 : 33.02 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้ แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.22 และ 1.17 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลอ่าวอุดม

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลอ่าวอุดมคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 46.94 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอศรีราชา และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.46 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 67.68 : 30.50 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.22 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 70.49 : 29.51 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.25 และ 1.57 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.88 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.00 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมากกว่าวัยกำลังแรงงานคิดเป็นอัตราส่วน 51.08 : 34.22 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 0.67 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 1.34 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 2 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยชรามากกว่าวัยเด็ก คิดเป็นอัตราส่วน 77.882 : 22.12 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.32 และ 14.35 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.5) อำเภอบางละมุง

ประชากรในอำเภอบางละมุงมีจำนวน 185,171 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.39 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.19 : 29.84 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.12 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 79.35 : 20.65

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 63.25 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.56 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.62 : 29.35 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.17 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 79.35 : 20.65 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.67 และ 6.37 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เมืองพัทยา

ประชากรในเขตเมืองพัทยาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 76.35 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอบางละมุง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.70 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 62.81 : 28.43 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.21 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 82.09 : 17.91 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.75 และ 8.00 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลบางละมุง

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลบางละมุงคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.87 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอบางละมุง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.41 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 68.02 : 30.80 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.21 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 74.18 : 25.82 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.27 และ 0.91 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลห้วยใหญ่

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.78 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอบางละมุง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.45 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 65.49 : 32.91 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 1.99 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 70.52 : 29.48 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้าน

อายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.42 และ 1.17 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 36.75 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.15 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 62.47 : 30.69 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.04 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 80.62 : 19.38 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.11 และ 6.73 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.6) อำเภอพานทอง

ประชากรในอำเภอพานทองมีจำนวน 47,875 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.20 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 65.66 : 31.61 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.08 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 65.53 : 34.37

สำหรับประชากรจำพวกอื่นในอำเภอพานทองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.13 และ 2.60 ของประชากรทั้งอำเภอ นอกจากนี้ ประชากรในอำเภอพานทองมีสัดส่วนของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 69.11 : 30.89

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.89 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.60 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 67.88 : 30.81 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.20 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 67.08 : 32.92 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.26 และ 1.05 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลพานทอง

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลพานทองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.12 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอพานทอง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.78 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 67.67 : 30.74 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.20 คน รับผิดชอบประชากร

วัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 64.79 : 35.21 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้ แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.34 และ 1.26 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลหนองคำลิ่ง

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลหนองคำลิ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 69.88 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอบางทอง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.81 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 67.97 : 30.85 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.20 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 68.07 : 31.93 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.22 และ 0.96 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 69.11 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.91 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 64.67 : 31.97 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.02 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 64.85 : 35.15 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.07 และ 3.29 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.7) อำเภอสัตหีบ

ประชากรในอำเภอสัตหีบมีจำนวน 129,223 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.44 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 62.92 : 28.39 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.22 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 67.19 : 32.81

สำหรับประชากรจำพวกอื่นในอำเภอสัตหีบซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.64 และ 0.06 ของประชากรทั้งอำเภอ นอกจากนี้ ประชากรในอำเภอสัตหีบมีสัดส่วนของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 71.48 : 28.51

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.52 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.47 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้าน

อายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 67.17 : 29.84 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.25 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 63.89 : 36.11 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.33 และ 2.65 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลนาจอมเทียน

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลนาจอมเทียนคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.38 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอสัตหีบ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.38 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 70.12 : 25.92 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.71 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 67.53 : 32.47 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.43 และ 3.53 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลบางเสร่

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลบางเสร่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.84 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอสัตหีบ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.41 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 66.51 : 32.40 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.05 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 68.65 : 31.35 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.14 และ 0.96 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลสัตหีบ

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลสัตหีบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 56.78 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอสัตหีบ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.67 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 66.32 : 30.34 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.19 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 60.77 : 39.23 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.37 และ 2.98 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71.48 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.48 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้าน

อายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 61.22 : 27.80 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.20 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 68.61 : 31.39 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.33 และ 2.65 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.8) อำเภอหนองใหญ่

ประชากรในอำเภอหนองใหญ่มีจำนวน 22,049 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.95 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 64.02 : 29.10 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.20 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 74.36 : 25.54

สำหรับประชากรจำพวกอื่นในอำเภอหนองใหญ่ซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.65 และ 6.23 ของประชากรทั้งอำเภอ นอกจากนี้ ประชากรในอำเภอหนองใหญ่มีสัดส่วนของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 66.53 : 33.47

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.47 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.30 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 66.33 : 29.20 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.27 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 72.25 : 27.75 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.08 และ 3.39 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลหนองใหญ่

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลหนองใหญ่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 100.00 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอหนองใหญ่ เนื่องจากเป็นชุมชนเมืองเดียวของอำเภอหนองใหญ่ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.30 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 66.33 : 29.20 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.27 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 72.25 : 27.75 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.08 และ 3.39 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 66.53 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.62 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 62.85 : 29.05 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.16 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 75.57 : 24.33 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.08 และ 3.39 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.9) อำเภอบ่อทอง

ประชากรในอำเภอบ่อทองมีจำนวน 44,289 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.92 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 66.02 : 31.77 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.08 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 72.67 : 27.33

สำหรับประชากรจำพวกอื่นในอำเภอบ่อทองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.19 และ 2.02 ของประชากรทั้งอำเภอ นอกจากนี้ ประชากรในอำเภอบ่อทองมีสัดส่วนของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 92.08 : 7.92

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.92 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.62 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 67.94 : 29.26 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.32 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 72.22 : 27.78 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.40 และ 2.40 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลบ่อทอง

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลบ่อทองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 100.00 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอบ่อทอง เนื่องจากเป็นชุมชนเมืองเดียวของอำเภอบ่อทอง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.62 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 67.94 : 29.26 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.32 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 72.22 : 27.78 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศ

บาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.40 และ 2.40 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 92.08 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.78 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 65.85 : 31.98 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.06 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 72.71 : 27.89 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.17 และ 1.99 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.10) อำเภอเกาะสีชัง

ประชากรในอำเภอเกาะสีชังมีจำนวน 4,941 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.44 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 66.81 : 29.27 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.28 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 74.90 : 25.10

สำหรับประชากรจำพวกอื่นในอำเภอเกาะสีชังซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.12 และ 3.80 ของประชากรทั้งอำเภอ นอกจากนี้ ประชากรในอำเภอเกาะสีชังมีสัดส่วนของประชากรในเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรนอกเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 93.54 : 6.46

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.54 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.81 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 68.84 : 30.31 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.27 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 75.02 : 24.98 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.11 และ 0.74 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลเกาะสีชัง

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลเกาะสีชังคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 100.00 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในอำเภอเกาะสีชัง เนื่องจากเป็นชุมชนเมืองเดียวของอำเภอเกาะสีชัง และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.81 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 68.84 : 30.31 หรือ

ประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.27 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 75.02 : 24.98 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.11 และ 0.74 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 6.46 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.06 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 37.30 : 14.11 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.64 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 71.11 : 28.89 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.31 และ 48.28 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.11) กิ่งอำเภอเกาะจันทร์

ประชากรในกิ่งอำเภอเกาะจันทร์มีจำนวน 34,494 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.05 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 64.38 : 29.78 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.16 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 70.86 : 29.14

สำหรับประชากรจำพวกอื่นในกิ่งอำเภอเกาะจันทร์ซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 2.46 และ 3.39 ของประชากรทั้งกิ่งอำเภอ นอกจากนี้ ประชากรในกิ่งอำเภอเกาะจันทร์มีสัดส่วนของประชากรนอกเขตชุมชนเมืองมากกว่าประชากรในเขตชุมชนเมือง คิดเป็นอัตราส่วน 69.14 : 30.86

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.86 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.87 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 68.81 : 28.35 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.43 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 67.63 : 32.37 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีใช้สัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.70 และ 2.14 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลเกาะจันทร์

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลเกาะจันทร์คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42.35 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในกิ่งอำเภอเกาะจันทร์ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.79 ของประชากรในเขตชุม

ชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 70.97 : 25.11 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.83 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 75.71 : 24.29 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.22 และ 3.70 ของประชากรทั้งอำเภอ

- เทศบาลตำบลท่าบุญมี

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลท่าบุญมีคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 57.65 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในกิ่งอำเภอเกาะจันทร์ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.08 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 67.23 : 30.73 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.19 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 62.78 : 37.22 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตเทศบาลซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.04 และ 0.99 ของประชากรทั้งอำเภอ

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 69.14 ของประชากรในอำเภอ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 4.26 ของประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 62.40 : 30.42 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.05 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 72.21 : 27.79 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 3.24 และ 3.94 ของประชากรทั้งอำเภอ

(3.12) จังหวัดชลบุรี

ประชากรในจังหวัดชลบุรีเมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาวะพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 64.04 : 29.31 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.19 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาวะพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาวะพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 71.83 : 28.17 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองทั้งหมดซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.47 และ 6.18 ของประชากรทั้งจังหวัด

- ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรในเขตชุมชนเมืองทั้งหมดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.41 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมาก

กว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 64.81 : 29.69 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.18 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 72.12 : 27.88 สำหรับประชากรจำพวกอื่นในเขตชุมชนเมืองทั้งหมดซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.51 และ 4.99 ของประชากรทั้งจังหวัด

- นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรนอกเขตชุมชนเมืองทั้งหมดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 49.59 ของประชากรทั้งจังหวัด เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านอายุของประชากร พบว่า สัดส่วนของประชากรในวัยกำลังแรงงานมากกว่าวัยภาระพึ่งพิง คิดเป็นอัตราส่วน 63.26 : 28.92 หรือประชากรวัยกำลังแรงงาน 2.19 คน รับผิดชอบประชากรวัยภาระพึ่งพิง 1 คน โดยประชากรในวัยภาระพึ่งพิงมีสัดส่วนของประชากรในวัยเด็กมากกว่าวัยชรา คิดเป็นอัตราส่วน 71.52 : 28.48 สำหรับประชากรจำพวกอื่นนอกเขตชุมชนเมืองทั้งหมดซึ่งไม่สามารถจำแนกตามองค์ประกอบด้านอายุได้แบ่งเป็นประชากรที่มีสัญชาติไทยและไม่ทราบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 0.44 และ 7.38 ของประชากรทั้งจังหวัด

4.3.2 องค์ประกอบด้านแรงงานของประชากร

ก) อดีต (พ.ศ. 2513 และ 2533)

1) พ.ศ. 2513

องค์ประกอบด้านแรงงานของประชากรในจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2513 มีลักษณะดังต่อไปนี้

ประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 11 ปีขึ้นไปมีจำนวน 358,992 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 66.33 ของประชากรทั้งหมด โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 51.42 : 48.58 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านแรงงานของประชากร พบว่า ประชากรอายุ 11 ปีขึ้นไปที่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 254,903 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 71.01 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 11 ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 58.22 : 41.78 และมีงานทำแล้วจำนวน 227,018 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 63.24 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 11 ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 59.80 : 40.20 และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 89.06 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 11 ปีขึ้นไปอยู่ในกำลังแรงงาน รวมทั้งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 41.94 ของประชากรทั้งหมด

2) พ.ศ. 2533

องค์ประกอบด้านแรงงานของประชากรในจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2533 มีลักษณะดังต่อไปนี้

(ก) ในเขตชุมชนเมือง

ประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไปมีจำนวน 152,551 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.50 ของประชากรทั้งหมด โดยมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย คิดเป็นอัตราส่วน 52.87 : 47.13 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านแรงงานของประชากร พบว่า ประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไปที่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 105,344 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.65 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนของประชากร

ตารางที่ 4.19 : องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจของประชากรในจังหวัดชลบุรี ตามสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 จำแนกตามเพศ วัย และประเภทของประชากร

องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจของประชากร	จังหวัดชลบุรี ¹			จังหวัดชลบุรี ²		
	จำนวนประชากร (คน)			สัดส่วนประชากร (%)		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ประชากรที่มีอายุ 11 ปีขึ้นไป ^{***}	184,611	174,381	358,992	51.42	48.58	66.33
ประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน (11 ปีขึ้นไป) ^{**}	148,401	106,502	254,903	58.22	41.78	71.01
ประชากรที่มืงานทำ (11 ปีขึ้นไป) ^{**}	135,756	91,262	227,018	59.80	40.20	63.24
ประชากรที่ไม่มืงานทำ (11 ปีขึ้นไป) ^{**}	12,645	15,240	27,885	45.35	54.65	7.77
สัดส่วนของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานที่มืงานทำ (11 ปีขึ้นไป) / ประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน				91.48	85.69	89.06
สัดส่วนของประชากรที่มืงานทำ (11 ปีขึ้นไป) / ประชากรทั้งหมด				48.97	34.57	41.94

หมายเหตุ : * สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 ไม่มีกรจำแนกในและนอกเขตชุมชนเมือง

** สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513 เริ่มนับประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไปในการจำแนกตามประเภทการทำงานในเชิงเศรษฐกิจ

ที่มา :¹ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2515

² การวิเคราะห์

ตารางที่ 4.20 : องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจของประชากรในเขตชุมชนเมือง นอกเขตชุมชนเมือง และจังหวัดชลบุรี ตามสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533 จำแนกตามเพศ วัย และประเภทของประชากร

องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจของประชากร	จำนวนประชากร (คน)										สัดส่วนประชากร (%) ²													
	ในเขตชุมชนเมือง ¹					นอกเขตชุมชนเมือง ¹					จังหวัดชลบุรี ²			ในเขตชุมชนเมือง			นอกเขตชุมชนเมือง			จังหวัดชลบุรี				
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ประชากรที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป*	71897	80654	152,551	262,213	263,188	525,401	334,110	343,842	677,952	47.13	52.87	22.50	49.91	50.09	77.50	49.28	50.72	80.31	54.83	45.17	71.76	54.83	45.17	71.76
ประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน (13 ปีขึ้นไป)*	55,547	49,797	105,344	211,213	169,967	381,180	266,760	219,764	486,524	52.73	47.27	21.65	55.41	44.59	78.35	54.83	45.17	71.76	54.83	45.17	71.76	54.83	45.17	71.76
ประชากรที่มีงานทำ (13 ปีขึ้นไป)*	52,504	47,316	99,820	192,849	153,687	346,536	245,353	201,003	446,356	52.60	47.40	22.36	55.65	44.35	77.64	54.97	45.03	65.84	54.97	45.03	65.84	54.97	45.03	65.84
ประชากรที่ไม่มีงานทำ (13 ปีขึ้นไป)*	3,043	2,481	5,524	18,364	16,280	34,644	21,407	18,761	40,168	55.09	44.91	13.75	53.01	46.99	86.25	53.29	46.71	5.92	53.29	46.71	5.92	53.29	46.71	5.92
สัดส่วนของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานที่มีงานทำ (13 ปีขึ้นไป) / ประชากรทั้งหมด	94.52																							
สัดส่วนของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน (13 ปีขึ้นไป) / ประชากรทั้งหมด	58.54																							

หมายเหตุ : ¹ สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533 เริ่มนับประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 13 ปีขึ้นไปในการจำแนกตามประเภทการทำงานในเชิงเศรษฐกิจ

ที่มา : ¹ สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2535

ตารางที่ 4.21 : องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจของประชากรในเขตชุมชนเมือง นอกเขตชุมชนเมือง และจังหวัดชลบุรี ตามสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2543 จำแนกตามเพศ วัย และประเภทของประชากร

องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจของประชากร	จำนวนประชากร (คน)										สัดส่วนประชากร (%) ²													
	ในเขตชุมชนเมือง ¹					นอกเขตชุมชนเมือง ¹					จังหวัดชลบุรี ²			ในเขตชุมชนเมือง			นอกเขตชุมชนเมือง			จังหวัดชลบุรี				
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป*	196,685	210,522	407,207	160,966	159,560	320,526	357,651	370,082	727,733	48.30	51.70	55.96	50.22	49.78	44.04	49.15	50.85	69.91	53.88	46.12	72.56	53.88	46.12	72.56
ประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน (15 ปีขึ้นไป)*	154,114	137,180	291,294	130,416	106,351	236,767	284,530	243,531	528,061	52.91	47.09	55.16	55.08	44.92	44.84	53.88	46.12	68.12	54.28	45.72	68.12	54.28	45.72	68.12
ประชากรที่มีงานทำ (15 ปีขึ้นไป)*	145,179	126,900	272,079	123,910	99,750	223,660	269,089	226,650	495,739	53.36	46.64	54.88	55.40	44.60	45.12	54.28	45.72	68.12	54.28	45.72	68.12	54.28	45.72	68.12
ประชากรที่ไม่มีงานทำ (15 ปีขึ้นไป)*	51,506	83,622	135,128	37,056	59,810	96,866	88,562	143,432	231,994	38.12	61.88	58.25	38.25	61.75	41.75	38.17	61.83	31.88	38.17	61.83	31.88	38.17	61.83	31.88
สัดส่วนของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานที่มีงานทำ (15 ปีขึ้นไป) / ประชากรทั้งหมด	94.20																							
สัดส่วนของประชากรที่มีงานทำ (15 ปีขึ้นไป) / ประชากรทั้งหมด	52.59																							

หมายเหตุ : ¹ สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2543 เริ่มนับประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปในการจำแนกตามประเภทการทำงานในเชิงเศรษฐกิจ

2) นอกเขตชุมชนเมือง

ประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปมีจำนวน 320,526 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44.04 ของประชากรทั้งหมด โดยมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย คิดเป็นอัตราส่วน 50.22 : 49.78 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านแรงงานของประชากร พบว่า ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 236,767 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 44.84 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 55.08 : 44.92 และมีงานทำแล้วจำนวน 223,660 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.12 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 55.40 : 44.60 และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 94.36 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่อยู่ในกำลังแรงงาน รวมทั้งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 47.19 ของประชากรทั้งหมด

3) จังหวัดชลบุรี

ประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปมีจำนวน 727,733 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 69.91 ของประชากรทั้งหมด โดยมีสัดส่วนของประชากรหญิงมากกว่าประชากรชาย คิดเป็นอัตราส่วน 50.85 : 49.15 เมื่อจำแนกองค์ประกอบด้านแรงงานของประชากร พบว่า ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปที่อยู่ในกำลังแรงงานมีจำนวน 528,061 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 72.56 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 53.88 : 46.12 และมีงานทำแล้วจำนวน 495,739 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 68.12 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยมีสัดส่วนของประชากรชายมากกว่าประชากรหญิง คิดเป็นอัตราส่วน 54.28 : 45.72 และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 93.88 ของประชากรทั้งหมดที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปที่อยู่ในกำลังแรงงาน รวมทั้งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 47.62 ของประชากรทั้งหมด

4.3.3 การย้ายถิ่นของประชากรมายังจังหวัดชลบุรี

ในการศึกษานี้ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลการเคลื่อนย้ายของประชากรทั้งในและนอกประเทศมายังจังหวัดชลบุรีในช่วง 30 ปี คือ ตั้งแต่การทำสำมะโนประชากรและเคหะใน พ.ศ. 2513, 2523, 2533 และ 2543 โดยได้แบ่งประเด็นในการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน คือ

ก) ภาพรวมของการย้ายถิ่นมายังจังหวัดชลบุรี

1) ลักษณะโดยทั่วไป

จากตารางที่ 4.22 พบว่า จำนวนประชากรที่ย้ายภูมิลำเนามายังจังหวัดชลบุรีใน พ.ศ. 2513, 2523, 2533 และ 2543 มีจำนวน 102,148 , 80,710 , 85,657 และ 177,861 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรในจังหวัดทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 22.47, 13.22, 10.05 และ 17.09 โดยประมาณ ตามลำดับ ซึ่งเป็นการย้ายภายในจังหวัดคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 36.81, 34.20, 31.68 และ 22.69 โดยประมาณ ตามลำดับ และเป็นการย้ายมาจากจังหวัดอื่นคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 62.63, 63.77, 67.94 และ 75.71 โดยประมาณ ตามลำดับ ส่วนการย้ายมาจากต่างประเทศคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 0.56, 0.11, 0.38 และ 1.44 โดยประมาณ ตามลำดับ ซึ่งประชากรที่ย้ายถิ่นมาเป็นประชากรเพศชายร้อยละ 57.31, 58.63, 51.90 และ 55.02 โดยประมาณ ตามลำดับ และเป็นประชากรเพศหญิงร้อยละ 42.69, 41.37, 48.1 และ 44.98 โดยประมาณ ตามลำดับ

ประชากรเพศชายร้อยละ 57.31, 58.63, 51.90 และ 55.02 โดยประมาณ ตามลำดับ และเป็นประชากรเพศหญิงร้อยละ 42.69, 41.37, 48.1 และ 44.98 โดยประมาณ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า ประชากรมีแนวโน้มในการย้ายภูมิลำเนาไปยังจังหวัดชลบุรีน้อยลงในช่วงพ.ศ. 2514 – 2523 และเริ่มเพิ่มขึ้นในช่วงหลังพ.ศ. 2523 จนถึง พ.ศ. 2543 ซึ่งในช่วงพ.ศ. 2533 – 2543 พบว่า มีการย้ายถิ่นเพิ่มขึ้นเกือบ 1 เท่าของประชากรที่ย้ายถิ่นใน พ.ศ. 2523 และมีสัดส่วนต่อประชากรในจังหวัดเพิ่มตามด้วย โดยเป็นการย้ายจากต่างจังหวัดและต่างประเทศเข้ามาเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันการย้ายภายในจังหวัดมีสัดส่วนต่ำลง ส่วนประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดส่วนใหญ่เป็นเพศชาย แต่สัดส่วนระหว่างเพศค่อนข้างมีค่าใกล้เคียงกัน

2) วัยของประชากร

นอกจากนี้ยังพบว่า ประชากรที่ย้ายถิ่นมาใน พ.ศ. 2523, 2533 และ 2543 เป็นประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานจำนวน 65,110 , 68,788 และ 150,744 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 80.67, 80.31 และ 84.75 โดยประมาณ ตามลำดับ ส่วนประชากรที่อยู่ในวัยพึ่งพิงมีจำนวน 15,611 , 16,862 และ 27,117 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 19.34, 19.69 และ 15.25 โดยประมาณ ตามลำดับ สำหรับประชากรที่ย้ายภายในจังหวัด ย้ายมาจากต่างจังหวัด และเพศของประชากรล้วนมีสัดส่วนของประชากรในวัยแรงงานสูงกว่าวัยพึ่งพิงเช่นกัน และมีสัดส่วนของประชากรวัยแรงงานที่ย้ายถิ่นมาเพิ่มสูงขึ้นด้วย แสดงว่า ประชากรที่ย้ายถิ่นมาเริ่มมีแนวโน้มในการนำบุตรหลานย้ายถิ่นตามมาด้วยในสัดส่วนที่น้อยลง ยกเว้นประชากรที่ย้ายมาจากต่างประเทศมีสัดส่วนของประชากรวัยแรงงานที่น้อยลง สำหรับประชากรวัยแรงงานที่ย้ายมาจากต่างจังหวัดมีสัดส่วนสูงสุด รองลงมาคือการย้ายภายในจังหวัดและการย้ายมาจากต่างประเทศ

ข) สาเหตุในการย้ายถิ่น

1) ลักษณะโดยทั่วไป

ใน พ.ศ. 2523, 2533 และ 2543 มีสาเหตุการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงาน คือ หางานทำ หน้าที่การงาน และติดตามบุคคลในครัวเรือน โดยมีจำนวนประชากรที่ย้ายถิ่นมาเพื่อหางานทำ 19,281 , 24,261 และ 57,008 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรทั้งหมดที่ย้ายเข้ามาเท่ากับร้อยละ 23.89, 28.32 และ 32.10 โดยประมาณ ตามลำดับ เพื่อหน้าที่การงานมีจำนวน 13,243 , 9,976 และ 25,709 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรทั้งหมดที่ย้ายเข้ามาเท่ากับร้อยละ 16.41, 11.65 และ 14.35 โดยประมาณ ตามลำดับ รวมทั้งเพื่อติดตามบุคคลในครัวเรือนจำนวน 22,986 , 25,786 และ 32,337 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรทั้งหมดที่ย้ายเข้ามาเท่ากับร้อยละ 28.48, 30.10 และ 18.18 โดยประมาณ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.22 : จำนวนและสัดส่วนของประชากรที่ย้ายภูมิลำเนาไปยังจังหวัดชลบุรี ตามสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513, 2523, 2533 และ 2543 จัดแนบตามหมวดอายุ รัชของประชากร และที่อยู่ก่อนย้ายมา

หมวดอายุ	0 - 4 ปี (คน) ¹		5 - 9 ปี (คน) ²		5 - 14 ปี (คน)		10 - 19 ปี (คน) ²		15 - 24 ปี (คน)			20 - 29 ปี (คน) ²			25 - 39 ปี (คน)			40 - 59 ปี (คน)					
	2533	2543	2513	2523	2523	2533	2543	2513	2523	2523	2533	2543	2513	2523	2523	2533	2543	2513	2523	2533	2543		
สถานที่เคยอยู่มาก่อน / พ.ศ.																							
ประชากรทั้งหมด	53,620	69,486	80,990	171,250	155,191	145,813	127,687	164,055	189,756	208,948	151,941	135,297	233,183	318,866	67,607	100,889	156,777	214,713					
ประชากรที่ย้ายถิ่นมา	2,428	6,742	14,384	13,915	12,268	15,480	26,253	37,607	32,478	59,925	101,890	20,575	27,946	68,684	9,905	6,928	8,364	22,135					
ย้ายภายในจังหวัด	752	1,496	6,322	5,718	4,071	4,015	9,508	10,188	9,553	10,152	27,473	8,055	9,105	16,360	5,614	2,943	2,937	5,981					
ย้ายมาจากจังหวัดอื่น	1,670	5,125	8,031	7,843	8,187	11,253	16,566	26,819	22,902	48,376	32,106	11,993	18,719	51,532	5,670	3,859	5,286	15,093					
ไม่ทราบภาค	141	1,114	2,045	983	2,835	1,830	3,136	2,272	1,752	2,594	5,187	938	1,647	4,369	770	293	879	1,872					
ย้ายมาจากต่างประเทศ	6	94	31	5	10	183	179	17	23	213	189	55	122	663	66	14	141	1,036					
ไม่ทราบ																							
ประชากรเพศชายที่ย้ายถิ่นมา	1,216	3,376	7,378	7,263	6,194	8,071	13,885	23,933	17,089	36,209	30,202	11,355	14,476	36,090	5,577	4,030	4,480	11,561					
ประชากรเพศหญิงที่ย้ายถิ่นมา	1,212	3,366	7,006	6,652	6,074	7,408	12,368	13,674	15,389	23,714	18,282	9,220	13,470	32,593	4,328	2,907	3,884	10,573					

ที่มา : การวิเคราะห์

หมายเหตุ :¹ การจัดแบ่งหมวดอายุ 0 - 4 ปี นั้นเริ่มมีตั้งแต่สำมะโนประชากรปี พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา

² การจัดแบ่งหมวดอายุในสำมะโนประชากรปี พ.ศ. 2513 เริ่มตั้งแต่ 5 - 9 ปี และต่อด้วย 10 - 19 ปี และ 20 - 39 ปี ทำให้ใน 3 หมวดอายุแรกไม่สามารถจัดให้สอดคล้องกับข้อมูลปีอื่นได้

ตารางที่ 4.22 : จำนวนและสัดส่วนของประชากรที่เข้าภูมิลำเนาซึ่งจังหวัดชลบุรี ตามสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2513, 2523, 2533 และ 2543 จำแนกตามหมวดอายุ รัชของประชากร และที่อยู่ก่อนย้ายมา (ต่อ)

หมวดอายุ	60 ปีขึ้นไป (คน)			รวมทุกช่วงอายุ (คน)			ประชากรวัยแรงงาน (คน)			ประชากรวัยพึ่งพิง (คน)			สัดส่วนของประชากรที่ย้ายเข้ามา (%)			สัดส่วนประชากรวัยแรงงาน (%)			สัดส่วนประชากรวัยพึ่งพิง (%)					
	2513	2523	2533	2543	2513	2523	2533	2543	2513	2523	2533	2543	2513	2523	2533	2543	2513	2523	2533	2543	2513	2523	2533	2543
	สถานที่เคยอยู่ก่อน / พ.ศ.	2513	2523	2533	2543	2513	2523	2533	2543	2513	2523	2533	2543	2513	2523	2533	2543	2513	2523	2533	2543	2513	2523	2533
ประชากรทั้งหมด	25,989	38,904	63,409	82,653	154,666	610,399	851,936	1,040,479	400,241	579,716	742,527	272,220	297,952	210,158	272,220	297,952	25,989	38,904	63,409	82,653	154,666	610,399	851,936	1,040,479
ประชากรที่ย้ายถิ่นมา	2,911	1,296	2,166	4,892	102,148	80,710	85,657	177,861	65,110	68,788	150,744	16,869	27,117	15,600	16,869	27,117	2,911	1,296	2,166	4,892	102,148	80,710	85,657	177,861
ชายภายในจังหวัด	1,311	695	715	1,253	37,605	27,599	27,133	40,362	21,186	21,595	32,493	6,413	5,538	6,413	5,538	7,869	1,311	695	715	1,253	37,605	27,599	27,133	40,362
ย้ายมาจากจังหวัดอื่น	1,539	953	1,429	3,270	63,972	51,467	58,193	134,654	42,671	46,907	115,001	8,796	11,286	8,796	11,286	19,653	1,539	953	1,429	3,270	63,972	51,467	58,193	134,654
ไม่ทราบภาค	352	104	469	605	7,693	4,590	7,723	12,388	3,503	4,278	8,835	1,087	3,445	1,087	3,445	3,553	352	104	469	605	7,693	4,590	7,723	12,388
ย้ายมาจากต่างประเทศ	61	1	22	362	571	92	324	2,556	86	286	1,912	6	38	6	38	644	61	1	22	362	571	92	324	2,556
ไม่ทราบ		47		5		1,563	3	311	1,167		227	396	3	84				47		5		1,563	3	84
ประชากรเพศชายที่ย้ายถิ่นมา	1,395	750	992	2,554	58,541	47,324	44,455	97,866	39,318	36,045	83,860	8,006	8,410	8,006	8,410	14,006	1,395	750	992	2,554	58,541	47,324	44,455	97,866
ประชากรเพศหญิงที่ย้ายถิ่นมา	1,516	946	1,174	2,337	43,607	33,386	41,202	79,995	25,801	32,743	66,880	7,585	8,459	7,585	8,459	13,115	1,516	946	1,174	2,337	43,607	33,386	41,202	79,995

ที่มา : การวิเคราะห์

หมายเหตุ : การจัดแบ่งหมวดอายุ 0 - 4 ปี นั้นเริ่มมีตั้งแต่สำมะโนประชากรปี พ.ศ. 2533 เป็นต้นมา

2 การจัดแบ่งหมวดอายุในสำมะโนประชากรปี พ.ศ. 2513 เริ่มตั้งแต่ 5 - 9 ปี และต่อด้วย 10 - 19 ปี และ 20 - 39 ปี ทำให้ใน 3 หมวดอายุแรกไม่สามารถจัดให้สอดคล้องกับข้อมูลอื่นได้

2) ภูมิลำเนาเดิม

(ก) ภายในจังหวัด

การย้ายภายในจังหวัดเพื่อหางานทำคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 19.97, 17.07 และ 12.96 โดยประมาณ ตามลำดับ เพื่อหน้าที่การงาน คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับ ร้อยละ 12.20, 8.24 และ 11.83 โดยประมาณ ตามลำดับ และเพื่อติดตามบุคคลในครัวเรือนคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้าย ถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 38.39, 39.51 และ 17.05 โดยประมาณ ตามลำดับ

(1) ในเขตชุมชนเมือง

การย้ายภายในเขตชุมชนเมืองเพื่อหางานทำคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 26.06, 29.21 และ 13.13 โดยประมาณ ตามลำดับ เพื่อหน้าที่การงานคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 20.09, 9.47 และ 13.10 โดยประมาณ ตามลำดับ และเพื่อติดตามบุคคลในครัว เรือนคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 34.81 , 32.72 และ 17.24 โดยประมาณ ตาม ลำดับ

(2) นอกเขตชุมชนเมือง

การย้ายภายนอกเขตชุมชนเมืองเพื่อหางานทำคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมา ทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 25.54, 25.49 และ 13.29-ตามลำดับ โดยประมาณ เพื่อหน้าที่การงาน คิดเป็นสัดส่วนต่อ ประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 11.70, 10.86 และ 10.82 ตามลำดับ โดยประมาณ และเพื่อติดตาม บุคคลในครัวเรือนคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 34.58 , 39.84 และ 17.48 ตาม ลำดับ โดยประมาณ

(ข) จังหวัดอื่น

สำหรับการย้ายมาจากจังหวัดอื่นเพื่อหางานทำคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 26.38, 33.65 และ 38.17 โดยประมาณ ตามลำดับ เพื่อหน้าที่การงาน คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 19.00, 13.13 และ 15.20 โดยประมาณ ตามลำดับ และเพื่อติดตามบุคคลใน ครัวเรือนคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 23.15 , 25.78 และ 18.67 โดยประมาณ ตามลำดับ

(1) ในเขตชุมชนเมือง

การย้ายภายในเขตชุมชนเมืองเพื่อหางานทำคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 23.57, 29.59 และ 29.85 โดยประมาณ ตามลำดับ เพื่อหน้าที่การงานคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 13.91, 20.15 และ 21.86 โดยประมาณ ตามลำดับ และเพื่อติดตามบุคคลใน ครัวเรือนคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 30.53 , 33.13 และ 24.52 โดยประมาณ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.23 : จำนวนและสัดส่วนประชากรที่ย้ายถิ่นมาซึ่งจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2523 - 2543 จำแนกตามสาเหตุการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงานและสถานที่เคยอยู่มาก่อน

สถานที่เคยอยู่มาก่อน	จำนวนประชากรที่ย้ายมา (คน)												สัดส่วนของประชากรที่ย้ายมา (%)								
	หางานทำ			หน้าที่การงาน			ติดตามบุคคลในครัวเรือน			รวม			หางานทำ		หน้าที่การงาน		ติดตามบุคคลในครัวเรือน				
	2523	2533	2543	2523	2533	2543	2523	2533	2543	2523	2533	2543	2523	2533	2543	2523	2533	2543			
ประชากรที่ย้ายถิ่นมา	19,281	24,261	57,088	13,243	9,976	25,709	22,986	25,786	32,337	80,710	85,657	177,861	23,89	28,32	32,10	16,41	11.65	14.45	28.48	30.10	18.18
ย้ายภายในจังหวัด	5,512	4,631	5,229	3,367	2,236	4,775	10,594	10,720	6,882	27,596	27,129	40,362	19,97	17,07	12,96	12,20	8.24	11.83	38.39	39.51	17.05
ย้ายต่างอำเภอ		2,345	2,015		900	1,898		3,224	2,390		8,852	13,359		26,49	15,08		10.17	14.21		36.42	17.89
ย้ายภายในเขตเทศบาล	855	1,040	2,412	659	337	2,407	1,142	1,165	3,167	3,281	3,560	18,374	26,06	29,21	13.13	20.09	9.47	13.10	34.81	32.72	17.24
ย้ายภายนอกเขตเทศบาล	2,480	1,274	2,755	1,136	543	2,244	3,357	1,991	3,623	9,709	4,998	20,732	25,54	25,49	13.29	11.70	10.86	10.82	34.58	39.84	17.48
ย้ายมาจากจังหวัดอื่น	13,576	19,584	51,394	9,776	7,640	20,465	11,915	15,000	25,146	51,463	58,191	134,655	26,38	33,65	38.17	19.00	13.13	15.20	23.15	25.78	18.67
ในเขตเทศบาล	3,236	6,185	11,222	1,909	4,212	8,217	4,191	6,926	9,218	13,728	20,904	37,597	23,57	29,59	29.85	13.91	20.15	21.86	30.53	33.13	24.52
นอกเขตเทศบาล	9,984	12,932	38,912	5,703	3,297	11,789	7,436	7,603	15,164	33,176	28,976	86,481	30,09	44,63	44.99	17.19	11.38	13.63	22.41	26.24	17.53
ไม่ทราบภาค		392	1,173		95	836		623	1,678		7,722	10,576		5,08	11.09		1.23	7.90		8.07	15.87
ย้ายมาจากต่างประเทศ	1,651	46	313	100	100	443	477	66	282		337	2,555		13.65	12.25		29.67	17.34		19.58	11.04
ไม่ทราบ			150			25		26			3	288			52.08		0.00	8.68			9.03
ประชากรเพศชายที่ย้ายถิ่นมา	11,678	12,499	29,935	10,688	7,215	16,896	7,743	8,307	11,060	47,324	44,455	97,866	24,68	28.12	30.59	22.58	16.23	17.26	16.36	18.69	11.30
ประชากรเพศหญิงที่ย้ายถิ่นมา	7,603	11,762	27,153	2,555	2,208	8,813	15,243	17,479	21,277	33,386	41,202	79,994	22,77	28.55	33.94	7.65	5.36	11.02	45.66	42.42	23.60

ที่มา : การวิเคราะห์

(2) นอกเขตชุมชนเมือง

การย้ายภายนอกเขตชุมชนเมืองเพื่อหางานทำคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 30.09, 44.63 และ 44.99 โดยประมาณ ตามลำดับ เพื่อหน้าที่การงานคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 17.19, 11.38 และ 13.63 โดยประมาณ ตามลำดับ และเพื่อติดตามบุคคลในครัวเรือนคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 22.41, 26.24 และ 17.53 โดยประมาณ ตามลำดับ

(ค) ต่างประเทศ

ส่วนการย้ายมาจากต่างประเทศมีเฉพาะใน พ.ศ. 2533 และ 2543 เพื่อหางานทำคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 13.65 และ 12.25 โดยประมาณ ตามลำดับ เพื่อหน้าที่การงานคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 29.67 และ 17.34 โดยประมาณ ตามลำดับ และเพื่อติดตามบุคคลในครัวเรือนคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 19.58 และ 11.04 โดยประมาณ ตามลำดับ

3) เพศของประชากร

(ก) ประชากรชาย

เมื่อจำแนกตามเพศของประชากร พบว่า ประชากรชายที่ย้ายถิ่นมาเพื่อหางานทำคิดเป็นร้อยละ 24.68, 28.12 และ 30.59 โดยประมาณ ตามลำดับ เพื่อหน้าที่การงานคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 22.58, 16.23 และ 17.26 โดยประมาณ ตามลำดับ และเพื่อติดตามบุคคลในครัวเรือนคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 16.36, 18.69 และ 11.30 โดยประมาณ ตามลำดับ

(ข) ประชากรหญิง

ส่วนประชากรหญิงที่ย้ายถิ่นมาเพื่อหางานทำคิดเป็นร้อยละ 22.77, 28.55 และ 33.94 โดยประมาณ ตามลำดับ เพื่อหน้าที่การงานคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 7.65, 5.36 และ 11.02 โดยประมาณ ตามลำดับ และเพื่อติดตามบุคคลในครัวเรือนคิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 45.66, 42.42 และ 26.60 โดยประมาณ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า ประชากรที่ย้ายมาจากจังหวัดอื่นมีสัดส่วนที่สูงกว่าประชากรที่ย้ายภายในจังหวัด นอกจากนี้ประชากรในเขตชุมชนเมืองของจังหวัดอื่นยังมีสัดส่วนการย้ายเข้ามาที่สูงกว่าประชากรในเขตชุมชนเมืองในจังหวัด

4) ช่วงเวลา

(ก) (พ.ศ. 2533)

ใน พ.ศ. 2533 ประชากรที่ย้ายมาด้วยสาเหตุเกี่ยวกับงานมีจำนวน 34,237 คน คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 57.04 โดยประมาณ ซึ่งเข้ามาเพื่อหางานจำนวน 25,709 คน คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาด้วยสาเหตุเกี่ยวกับงานเท่ากับร้อยละ 70.86 โดยประมาณ ส่วนสาเหตุที่

เกี่ยวกับครอบครัวมีจำนวน 25,786 คน คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 42.96 โดยประมาณ ซึ่งรวมแล้วพบว่าสาเหตุการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงานจากที่ต่างๆ มายังจังหวัดชลบุรีเท่ากับ 60,023 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 70.07 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ และประชากรที่ย้ายมาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.06 ของประชากรทั้งหมดโดยประมาณ

(ข) ปัจจุบัน (พ.ศ. 2543)

ใน พ.ศ. 2543 ประชากรที่ย้ายมาด้วยสาเหตุเกี่ยวกับงานมีจำนวน 82,797 คน คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 71.91 โดยประมาณ ซึ่งเข้ามาเพื่อหางานจำนวน 57,088 คน คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาด้วยสาเหตุเกี่ยวกับงานเท่ากับร้อยละ 68.95 โดยประมาณ ส่วนสาเหตุที่เกี่ยวกับครอบครัวมีจำนวน 32,337 คน คิดเป็นสัดส่วนต่อประชากรที่ย้ายถิ่นมาทั้งหมดเท่ากับร้อยละ 28.09 โดยประมาณ ซึ่งรวมแล้วพบว่าสาเหตุการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงานจากที่ต่างๆ มายังจังหวัดชลบุรีเท่ากับ 115,134 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64.73 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ และประชากรที่ย้ายมาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.09 ของประชากรทั้งหมดโดยประมาณ

ค) ภูมิลำเนาเดิมของผู้ย้ายถิ่น

1) ระดับภาค

(ก) อดีต (พ.ศ. 2533)

ใน พ.ศ. 2533 ประชากรที่ย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคมหารานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคเหนือ จังหวัดโดยรอบ อนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคกลาง (ไม่รวมภาคมหารานคร) ภาคตะวันตก และภาคใต้ โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 18,388 , 15,007 , 12,792 , 10,805 , 7,830 , 7,250 , 6,177 , 3,381 , 2,786 และ 2,189 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.47, 17.52, 14.93, 12.61, 9.14, , 8.46, 7.21, 3.95, 3.25 และ 2.56 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ ตามลำดับ

สำหรับสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงานมายังจังหวัดชลบุรีนั้น ประชากรที่ย้ายเข้ามามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางมากที่สุด รองลงมาคือ คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคมหารานคร ภาคตะวันออก ภาคเหนือ จังหวัดโดยรอบ อนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคกลาง (ไม่รวมภาคมหารานคร) ภาคตะวันตก และภาคใต้ โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 13,198 , 10,732 , 10,681 , 7,536 , 5,974 , 5,502 , 4,214 , 2,517 , 1,993 และ 1,694 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.99, 17.88, 17.79, 12.56, 9.95, 91.7, 7.02, 4.19, 3.32 และ 2.82 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดด้วยสาเหตุสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงานโดยประมาณ ตามลำดับ

สาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญเพื่อหางานทำนั้น ประชากรที่ย้ายเข้ามามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด รองลงมาคือ คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคมหารานคร ภาคตะวันออก จังหวัดโดยรอบ อนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคกลาง (ไม่รวมภาคมหารานคร) ภาคตะวันตก และภาคใต้ โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 6,637 , 4,429 , 3,488 , 3,242 , 3,062 , 1,938 , 1,613 , 1,187 , 832 และ 747 ตามลำดับ

คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.36, 18.26, 14.38, 13.36, 12.62, 7.99, 6.65, 4.89, 3.43 และ 3.08 ของประชากรที่ย้ายมาเพื่อหางานทำทั้งหมด โดยประมาณ ตามลำดับ

ส่วนสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญเพื่อหน้าที่การงานนั้น ประชากรที่ย้ายเข้ามามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก จังหวัดโดยรอบ อนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคเหนือ ภาคกลาง (ไม่รวมภาคมหานคร) ภาคใต้ และภาคตะวันตก โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 3,579 , 3,113 , 1,320 , 1,205 , 959 , 638 , 630 , 466 , 452 และ 368ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 35.88, 31.20, 13.23, 12.08, 9.61, 6.40, 6.32, 4.67, 4.53 และ 3.69 ของประชากรที่ย้ายมาเพื่อหน้าที่การงานทั้งหมดโดยประมาณ ตามลำดับ

สำหรับสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวกับงานนั้น ประชากรที่ย้ายเข้ามามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางมากที่สุด รองลงมาคือ คือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคมหานคร ภาคตะวันออก จังหวัด โดยรอบ อนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคเหนือ ภาคกลาง (ไม่รวมภาคมหานคร) ภาคตะวันตก และภาคใต้ โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 8,088 , 7,957 , 6,355 , 4,267 , 4,118 , 2,897 , 2,251 , 1,653 , 1,200 และ 1,199 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.39, 23.24, 18.56, 12.46, 12.03, 8.46, 6.57, 4.83, 3.50 และ 3.50 ของประชากรที่ย้ายมาเกี่ยวกับงานทั้งหมดโดยประมาณตามลำดับ

นอกจากนี้สาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวกับครอบครัวนั้น ประชากรที่ย้ายเข้ามามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางมากที่สุด รองลงมาคือ คือ ภาคมหานคร ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดโดยรอบ อนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคเหนือ ภาคกลาง (ไม่รวมภาคมหานคร) ภาคตะวันตก และภาคใต้ โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 5,190 , 4,326 , 3,269 , 2,775 , 2,605 , 1,963 , 1,856 , 864 , 793 และ 495 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.13, 16.78, 12.68, 10.76, 10.10, 7.61, 7.20, 3.35, 3.08 และ 1.92 ของประชากรที่ย้ายมาเกี่ยวกับครอบครัวทั้งหมดโดยประมาณตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจะพบว่า ประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการย้ายถิ่นเพื่อเข้ามาหางานทำในจังหวัดชลบุรีมากที่สุด ในขณะที่การย้ายถิ่นเพราะหน้าที่การงานและการติดตามบุคคลในครัวเรือนมาจากประชากรในภาคกลางมากที่สุด โดยรวมแล้วพบว่าภาคกลางมีจำนวนประชากรย้ายถิ่นมายังจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงานมากที่สุด

(ข) ปัจจุบัน (พ.ศ. 2543)

ใน พ.ศ. 2543 ประชากรที่ย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคกลางมากที่สุด รองลงมาคือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคมหานคร ภาคตะวันออก ภาคเหนือ จังหวัดโดยรอบ อนุภาคชายฝั่งทะเลตะวันออก ภาคกลาง (ไม่รวมภาคมหานคร) ภาคตะวันตก และภาคใต้ โดยมีจำนวนประชากรที่ย้ายมาจำนวน 18,388 , 15,007 , 12,792 , 10,805 , 7,830 , 7,250 , 6,177 , 3,381 , 2,786 และ 2,189 คน ตามลำดับ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.99, 17.88, 17.79, 12.56, 9.95, 9.17, 7.02, 4.19, 3.32 และ 2.82 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมด โดยประมาณ ตามลำดับ

2) ระดับจังหวัด

(ก) อดีต (พ.ศ. 2533)

ใน พ.ศ. 2533 จังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออกมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40 ของทุกภาคเท่ากัน และมี

ภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัด โดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, ฉะเชิงเทรา, ระยอง, นครราชสีมา, ปราจีนบุรี, สมุทรปราการ, ขอนแก่น, จันทบุรี, สุรินทร์ และอุบลราชธานี โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 9,951 , 2,863 , 2,755 , 2,178 , 1,876 , 1,632 , 1,358 , 1,316 , 1,296 และ 1,242 คน ตามลำดับ รวมเป็น 26,467 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.90 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

ส่วนจังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงานมายังจังหวัดชลบุรีสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40 ของทุกภาค และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัด โดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, ระยอง, ฉะเชิงเทรา, นครราชสีมา, ปราจีนบุรี, สมุทรปราการ, ขอนแก่น, อุบลราชธานี, นครสวรรค์ และจันทบุรี โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 8,361 , 2,157 , 2,057 , 1,920 , 1,564 , 1,288 , 1,181 , 1,070 , 1,013 และ 1,012 คน ตามลำดับ รวมเป็น 21,623 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.24 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

สำหรับจังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญเพื่อหางานทำสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50 ของทุกภาค และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัด โดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, นครราชสีมา, ฉะเชิงเทรา, ปราจีนบุรี, ขอนแก่น, ระยอง, อุรธานี, อุบลราชธานี, นครสวรรค์ และสุรินทร์ โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 2,515 , 1,111 , 874 , 817 , 763 , 739 , 656 , 651 , 572 และ 567 คน ตามลำดับ รวมเป็น 9,265 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10.82 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

ส่วนจังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญเพื่อหน้าี่การทำงานสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40 ของทุกภาค และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัด โดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, นครราชสีมา, ระยอง, สมุทรปราการ, ฉะเชิงเทรา, ปราจีนบุรี, จันทบุรี, สุรินทร์, พระนครศรีอยุธยา และขอนแก่น โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 2,531 , 371 , 351 , 321 , 287 , 223 , 216 , 205 , 146 และ 133 คน ตามลำดับ รวมเป็น 4,784 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.59 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

สำหรับจังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวกับงานสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50 ของทุกภาค และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัด โดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, นครราชสีมา, ฉะเชิงเทรา, ระยอง, ปราจีนบุรี, ขอนแก่น, สุรินทร์, อุบลราชธานี, อุรธานี, และนครสวรรค์ โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 5,046 , 1,482 , 1,161 , 1,090 , 1,040 , 896, 772 , 742 , 732 และ 689 คน ตามลำดับ รวมเป็น 13,650 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.94 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

ตารางที่ 4.24 : การอพยพของประชากรจากจังหวัดที่มีการย้ายสูงสุด 20 อันดับแรกเข้ามาซึ่งจังหวัดชลบุรี ตามสำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. 2533 จำนวนตามจังหวัดและภาคที่ย้ายเข้ามา และตามอายุการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงาน

จังหวัดต้นทาง	ภาคของจังหวัดต้นทาง	ประชากรที่ย้ายมาด้วยสาเหตุที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงาน										ประชากรที่ย้ายมาทั้งหมด							
		เกี่ยวข้องกับงาน					เกี่ยวกับครอบครัว					รวมทั้งหมด		จำนวน (คน)	สัดส่วน (%)	จำนวน (คน)	สัดส่วน (%)		
		หางานทำ (คน)	สัดส่วน (%)	อันดับ	หน้าที่การงาน (คน)	สัดส่วน (%)	อันดับ	รวม (คน)	สัดส่วน (%)	อันดับ	คิดตามบุคคลในครัวเรือน (คน)	สัดส่วน (%)	อันดับ					จำนวน (คน)	สัดส่วน (%)
กรุงเทพมหานคร	ภาคกลาง (อนุภาคมหานคร)	2,515	10.37	1	2,531	25.37	1	5,046	14.74	1	3,315	12.86	1	8,361	13.93	1	9,951	11.62	1
นครราชสีมา	ภาค คอ. / น.	1,111	4.58	2	371	3.72	2	1,482	4.33	2	438	1.70	7	1,920	3.20	4	2,178	2.54	4
ฉะเชิงเทรา	ภาค คอ. (พท. ชายฝั่งทะเล คอ., จ. ไชยภูมิ)	874	3.60	3	287	2.88	5	1,161	3.39	3	896	3.47	3	2,057	3.43	3	2,863	3.34	2
บุรีรัมย์	ภาค คอ.	817	3.37	4	223	2.24	6	1,040	3.04	5	524	2.03	5	1,564	2.61	5	1,876	2.19	5
ขอนแก่น	ภาค คอ. / น.	763	3.14	5	133	1.33	10	896	2.62	6	285	1.11	10	1,181	1.97	7	1,358	1.59	7
ระยอง	ภาค คอ. (พท. ชายฝั่งทะเล คอ., จ. ไชยภูมิ)	739	3.05	6	351	3.52	3	1,090	3.18	4	1,067	4.14	2	2,157	3.59	2	2,755	3.22	3
อุดรธานี	ภาค คอ. / น.	656	2.70	7	76	0.76	17	732	2.14	9	246	0.95	12	978	1.63	11	1,192	1.39	11
อุบลราชธานี	ภาค คอ. / น.	651	2.68	8	91	0.91	14	742	2.17	8	328	1.27	8	1,070	1.78	8	1,242	1.45	10
นครสวรรค์	ภาค น.	572	2.36	9	117	1.17	13	689	2.01	10	324	1.26	9	1,013	1.69	9	1,116	1.30	12
สุรินทร์	ภาค คอ. / น (อนุภาคขอนแก่น).	567	2.34	10	205	2.05	8	772	2.25	7	191	0.74	16	963	1.60	12	1,296	1.51	9
บุรีรัมย์	ภาค คอ. / น.	438	1.81	11	55	0.55	18	493	1.44	13	228	0.88	13	721	1.20	14	854	1.00	14
ร้อยเอ็ด	ภาค คอ. / น (อนุภาคขอนแก่น).	427	1.76	12	37	0.37	20	464	1.36	15	194	0.75	15	658	1.10	15	767	0.90	15
เขียงราย	ภาค น.	380	1.57	13	78	0.78	16	458	1.34	16	74	0.29	20	532	0.89	17	594	0.69	20
จันทบุรี	ภาค คอ.	337	1.39	14	216	2.17	7	553	1.62	12	459	1.78	6	1,012	1.69	10	1,316	1.54	8
พระนครศรีอยุธยา	ภาคกลาง	326	1.34	15	146	1.46	9	472	1.38	14	273	1.06	11	745	1.24	13	880	1.03	13
สมุทรปราการ	ภาคกลาง (อนุภาคมหานคร, จ. ไชยภูมิ)	325	1.34	16	321	3.22	4	646	1.89	11	642	2.49	4	1,288	2.15	6	1,632	1.91	6
สมุทร	ภาคกลาง	284	1.17	17	129	1.29	11	413	1.21	17	222	0.86	14	635	1.06	16	701	0.82	16
มหาสารคาม	ภาค คอ. / น (อนุภาคขอนแก่น).	255	1.05	18	53	0.53	19	308	0.90	20	94	0.36	19	402	0.67	20	612	0.71	17
ราชบุรี	ภาค คอ.	229	0.94	19	88	0.88	15	317	0.93	18	186	0.72	17	503	0.84	18	596	0.70	19
นครศรีธรรมราช	ภาคใต้	183	0.75	20	127	1.27	12	310	0.91	19	120	0.47	18	430	0.72	19	607	0.71	18

ส่วนจังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวกับครอบครัวสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 40 ของทุกภาค และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดโดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, ระยอง, ฉะเชิงเทรา, สมุทรปราการ, ปราจีนบุรี, จันทบุรี, นครราชสีมา, อุบลราชธานี, นครสวรรค์ และขอนแก่น โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 3,315 , 1,067 , 896 , 642 , 524 , 459 , 438, 328, 324 และ 285 คน ตามลำดับ รวมเป็น 8,278 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.66 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

เมื่อพิจารณาใน 10 จังหวัดสูงสุด จะพบว่า ประชากรจากจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการย้ายถิ่นเพื่อเข้ามาหางานทำในจังหวัดชลบุรีมากที่สุด ส่วนประชากรจากจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการย้ายถิ่นเพราะหน้าที่การงานและติดตามบุคคลในครัวเรือนมาในจังหวัดชลบุรีมากที่สุด โดยรวมแล้วพบว่าจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนประชากรย้ายถิ่นมายังจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงานมากที่สุด

(2) ปัจจุบัน (พ.ศ. 2543)

พ.ศ. 2543 จังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50 ของทุกภาคเท่ากัน และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดโดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, นครราชสีมา, ระยอง, ฉะเชิงเทรา, อุบลราชธานี, นุรีรัมย์, อุตรธานี, สมุทรปราการ, ขอนแก่น และศรีสะเกษ โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 15,695 , 5,648 , 5,580 , 5,196 , 4,362 , 4,116 , 4,084 , 4,046 , 3,936 และ 3,900 คน ตามลำดับ รวมเป็น 56,563 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31.80 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

ส่วนจังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงานมายังจังหวัดชลบุรีสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 ของทุกภาค และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดโดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, นครราชสีมา, ระยอง, ฉะเชิงเทรา, นุรีรัมย์, อุตรธานี, ขอนแก่น, อุบลราชธานี, สุรินทร์ และสมุทรปราการ โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 12,314 , 5,187 , 3,872 , 3,640 , 3,397 , 3,389 , 3,049 , 3,018 , 2,911 และ 2,896 คน ตามลำดับ รวมเป็น 43,673 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 24.55 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

สำหรับจังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญเพื่อหางานทำสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60 ของทุกภาค และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดโดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, นครราชสีมา, นุรีรัมย์, อุตรธานี, ขอนแก่น, สุรินทร์, อุบลราชธานี, ระยอง, ฉะเชิงเทรา และสระแก้ว โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 4,159 , 2,890 , 2,321 , 2,131 , 2,083 , 1,998 , 1,965 , 1,725 , 1,550 และ 1,528 คน ตามลำดับ รวมเป็น 22,350 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.57 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

ส่วนจังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญเพื่อหน้าที่
 การงานสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50 ของทุกภาค
 และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดโดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, ระยอง, สมุทรปราการ, ฉะเชิงเทรา, นครราชสีมา, อุครธานี, หนองคาย, สกลนคร,
 จันทบุรี และอุบลราชธานี โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 3,932 , 996, 922, 884, 837, 748, 659, 600, 540
 และ 539 คน ตามลำดับ รวมเป็น 10,657 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 5.99 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดย
 ประมาณ

สำหรับจังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวกับ
 กบงานสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60
 ของทุกภาค และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดโดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วย
 จังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, นครราชสีมา, อุครธานี, บุรีรัมย์, ระยอง, อุบลราชธานี, ขอนแก่น,
 ฉะเชิงเทรา, สุรินทร์ และศรีสะเกษ โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 8,091 , 3,727 , 2,879 , 2,788 , 2,721 ,
 2,504 , 2,499 , 2,434 , 2,308 และ 1,962 คน ตามลำดับ รวมเป็น 31,913 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.94
 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

ส่วนจังหวัดที่มีประชากรย้ายเข้ามาจังหวัดชลบุรีด้วยสาเหตุในการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวกับ
 ครอบครัวสูงสุด 10 อันดับแรก มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50
 ของทุกภาค และมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดโดยรอบคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30 ของพื้นที่ต้นทาง ซึ่งประกอบด้วย
 จังหวัดดังต่อไปนี้ กรุงเทพมหานคร, นครราชสีมา, ฉะเชิงเทรา, ระยอง, สมุทรปราการ, บุรีรัมย์และนครสวรรค์,
 สุรินทร์, ขอนแก่น อุบลราชธานี และอุครธานี โดยประชากรที่ย้ายมามีจำนวน 4,223 , 1,460 , 1,206 , 1,151 ,
 1,002 , 609 (2 จังหวัดเท่ากัน), 603, 550, 514 และ 510 คน ตามลำดับ รวมเป็น 12,437 คน คิดเป็นสัดส่วน
 ร้อยละ 6.99 ของประชากรที่ย้ายมาทั้งหมดโดยประมาณ

เมื่อพิจารณาใน 10 จังหวัดสูงสุด จะพบว่า ประชากรจากจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือมีการย้ายถิ่นเพื่อเข้ามาหางานทำ, เพราะหน้าที่การงาน และติดตามบุคคลในครัวเรือนมาในจังหวัดชลบุรี
 มากที่สุด โดยรวมแล้วพบว่าจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีจำนวนประชากรย้ายถิ่นมายังจังหวัดชลบุรีด้วย
 สาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงานมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.25 : จำนวนและสัดส่วนการอพยพของประชากรจากจังหวัดที่มีการย้ายสูงสุด 20 อันดับแรกเข้ามาซึ่งจังหวัดและภาคที่ย้ายเข้ามา และสาเหตุการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงาน

จังหวัดต้นทาง	สาเหตุการย้ายถิ่นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอพยพของแรงงาน												ประชากรที่ย้ายทั้งหมด		
	เกี่ยวกับงาน						เกี่ยวกับครอบครัว						รวมทั้งหมด		
	หางาน ทำ (คน)	สัดส่วน (%)	อันดับ	หมักการ งาน (คน)	สัดส่วน (%)	อันดับ	รวม (คน)	สัดส่วน (%)	อันดับ	ติดตามบุคคลใน ครัวเรือน (คน)	สัดส่วน (%)	อันดับ	จำนวน (คน)	สัดส่วน (%)	อันดับ
กรุงเทพมหานคร	4,159	7.29	1	3,932	15.29	1	8,091	9.77	1	4,223	13.06	1	12,314	10.70	1
นครราชสีมา	2,890	5.06	2	837	3.26	2	3,727	4.50	2	1,460	4.51	2	5,187	4.51	2
บุรีรัมย์	2,321	4.07	3	467	1.82	4	2,788	3.37	4	609	1.88	6	3,397	2.95	5
อุดรธานี	2,131	3.73	4	748	2.91	6	2,879	3.48	3	510	1.58	11	3,389	2.94	6
ขอนแก่น	2,083	3.65	5	416	1.62	13	2,499	3.02	7	550	1.70	9	3,049	2.65	7
สุรินทร์	1,998	3.50	6	310	1.21	17	2,308	2.79	9	603	1.86	8	2,911	2.53	9
อุบลราชธานี	1,965	3.44	7	539	2.10	10	2,504	3.02	6	514	1.59	10	3,018	2.62	8
ระยอง	1,725	3.02	8	996	3.87	2	2,721	3.29	5	1,151	3.56	4	3,872	3.36	3
ฉะเชิงเทรา	1,550	2.72	9	884	3.44	4	2,434	2.94	8	1,206	3.73	3	3,640	3.16	4
สระแก้ว	1,528	2.68	10	351	1.37	14	1,879	2.27	13	453	1.40	15	2,332	2.03	13
ศรีสะเกษ	1,510	2.65	11	452	1.76	12	1,962	2.37	10	460	1.42	14	2,422	2.10	11
ชัยภูมิ	1,433	2.51	12	311	1.21	16	1,744	2.11	15	247	0.76	19	1,991	1.73	16
นครสวรรค์	1,372	2.40	13	275	1.07	19	1,647	1.99	16	609	1.88	7	2,256	1.96	14
ตากนคร	1,334	2.34	14	600	2.33	8	1,934	2.34	11	428	1.32	16	2,362	2.05	12
ร้อยเอ็ด	1,155	2.02	15	243	0.95	20	1,398	1.69	18	310	0.96	18	1,708	1.48	18
หนองคาย	1,124	1.97	16	659	2.56	7	1,783	2.15	14	468	1.45	12	2,251	1.96	15
สมุทรปราการ	972	1.70	17	922	3.59	3	1,894	2.29	12	1,002	3.10	5	2,896	2.52	10
จันทบุรี	917	1.61	18	540	2.10	9	1,457	1.76	17	427	1.32	17	1,884	1.64	17
ตราด	614	1.08	19	289	1.12	18	903	1.09	19	463	1.43	13	1,366	1.19	19
นครพนม	522	0.91	20	349	1.36	15	871	1.05	20	209	0.65	20	1,080	0.94	20
															180
															1,297